

VAN DE REDAKTIE

- 1 -

STAR MAGAZINE

NR.30, 8E JAARGANG, december 1986

UITGAVE VAN DE BRIDGECLUB STAR
VERSCHEINT 4 MAAL PER JAAR

REDAKTIE: Peter Bosman
Bert Daemen
Toine van Hoof
Edwin Stoel
Pim de Voogt

REALISATIE: Hans Verboom

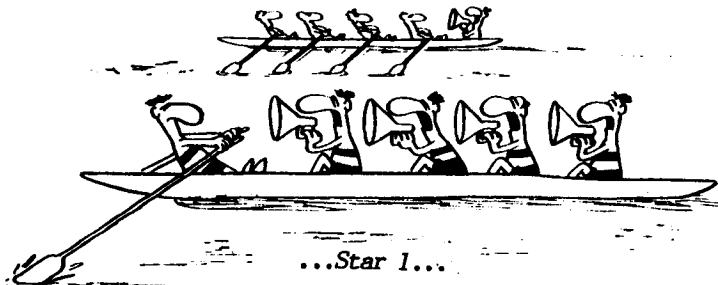
ABONNEMENTEN: f 25,- of BF 500 per jaar

KONTAKTADRES: Gerard Hille
Sjanghaidreef 21
3564 JN Utrecht
030 - 622628

BANKREKENING: 39.45.51.958 Rabobank Utrecht

lijk weer gewoon over bridge, het clubgebeuren bij uitstek.

Toen wij Jaap Veerkamp een paar jaar geleden een abonnement aansmeerden, konden we niet vermoeden wat een plezier we nog van 'm zouden gaan krijgen. In het vorige nummer kon-

den we al genieten van zijn pennevrucht "Archieven". Nu overtreft hij zichzelf met een liefst 12 pagina's lang verhaal, waarin hij op kostelijke wijze de belevenissen van zijn team (met drie Star-leden) in Venetie beschrijft.

Na de jonge een oude meester. Jules van Ogtrop gunde ons weer een van zijn kunstwerkjes, ditmaal uiteraard in de sfeer van de Kerst.

Omdat we nog nooit een kerstnummer hebben uitgebracht voordat de kerstversiering uit de etalages is weggehaald heeft de redactie besloten met wat meer realiteitszin een drie-koningenverhaal te plaatsen.

Wij wensen U voor 1987 veel leesplezier met Uw clubblad.

5 MINUTEN PROBLEEM deel 0

Verder op blz.4

Kent U dat verrukkelijke boekje van Raymond Queneau, 'Stijloefeningen'? Dan weet U ook dat er honderden manieren zijn om over het clubgebeuren te schrijven. Deze is bijvoorbeeld veruit favoriet bij de clubbladen:

"Van Hoof-Van der Linden waren veruit favoriet voor de clubtitel. De gehele competitie stonden de vroegere topspelers bovenaan. Op de laatste clubavond echter, waaraan een feestelijk tintje was gegeven vanwege het 50e nummer van Star Magazine, sloeg het noodlot toe. Twee te hoog geboden slems brachten hun gemiddelde net onder dat van het sterke paar Kaiser-Kokkes. De bittere pil voor Toine en Peter werd echter ruimschoots vergoed door de heerlijke hapjes (weer uitstekend werk van onze PR-commissie!) en de kleine attentie, die iedereen bij het weggaan kreeg uitgereikt, zodat zij toch niet met lege handen naar huis hoefden."

Van dergelijke stijlfiguren maakt Star Magazine veel te weinig gebruik. Vandaar dat de experts ons weliswaar bij herhaling het beste bridgeblad van Nederland noemen - zo ook weer in het laatste nummer van Bridge - maar er gelijk bij zeggen dat we geen clubblad zijn. Maar stel je voor dat we de afgelopen drie jaar op die wijze de verrichtingen van Star 1 hadden moeten volgen. Drie achtereenvolgende jaren gedegradeerd! En dat op een weinig verheffende manier. Een cartoonist zou er geen moeite mee hebben gehad. Maar oh, wat zou de schrijver er een hoop hapjes en attenties moeten bijslepen om het toch nog gezellig te houden. Om te bewijzen dat we dat best kunnen geven we nu alvast - we schrijven 21 december - een verslag van de Kerstdrive van 23 december:

"Ondanks de tegenvallende resultaten van Star 1 blijft Star als club nog steeds springlevend, en het gekke is dat de clubavonden alsmat sterker bezet en gezelliger worden. Was U er ook bij, vorige week op de Kerstdrive? Gezellig, hè, en wat een mooie prijzen dit keer. Ook leuk dat zovelen aan de oproep gehoor hadden gegeven er feestelijk uit te zien. Van Hoof-Van der Linden waren veruit favoriet voor de overwinning. Helaas hadden de vroegere topspelers de pech dat ze niet mee mochten doen omdat ze de drive moesten organiseren. Gelukkig had de PR-commissie (bravo!) er aan gedacht ook hun met een kleine attentie te verrassen, zodat zij toch niet met lege handen naar huis hoefden."

Verder gaat de inhoud van dit nummer natuur-

BOZELEZERS BOZERELES BLOZERS

Jawel, een rubriek ingezonden brieven, U ziet het goed. Voor het eerst in dit theater. We vonden dat we als volwassen tijdschrift-dit is alweer het 30e nummer- niet meer zonder een dergelijke rubriek konden. Maar... hoe krijg je ingezonden brieven? Het is bekend dat tevreden lezers zelden de pen grijpen en op analysefouten en smakeloze opmerkingen heeft U ons nooit kunnen be-

trappen. We wisten wat ons te doen stond. We zouden een wat gewaagd artikel van Maurits van der Vlugt plaatsen, zeker goed voor reacties. Maar ons vorige nummer zat al overvol en toen besloot Maurits zijn verhaal naar de NBB op te sturen. De redactie van 'Bridge' plaatste het onmiddellijk en dat hebben ze geweten: zeker 30 boze brieven. We wisten de hand te leggen op een brief die zich beperkte tot kritiek op de analyse van een spel en plaatsen die hierbij, tezamen met de reactie van Maurits. Toch eigenlijk niet zo sterk, een ingezonden brief op een elders verschenen artikel. Gelukkig hadden we nog meer pijlen op onze boog: een analysefout in het door iedereen altijd bestudeerde 5-minutenprobleem! We verwachtten al postzakken vol met brieven, maar er kwam er maar één. We hadden het er misschien niet zo dik op moeten leggen. Die 14 kaarten in de oosthand van de eindfiguur heeft velen natuurlijk achterdochtig gemaakt. "Daar trappen wij niet in!" Gelukkig had er een iemand onze snode bedoelingen niet door en dat was Martin Heerschop. Wij plaatsen zijn brief verder met als enig commentaar: Goed gezien, Martin!

Utrecht, 8 november 1986

Beste Maurits,

In het novembernummer van "Bridge" kwam ik een spel tegen dat door jou werd opgevoerd en waarbij ik het commentaar nogal oppervlakkig en onvolledig vond, terwijl dit juist zo een mooi spel was!

♠ x	
♥ H V x x x	
♦ A V 9 8 x x	
♣ x	
♠ V x	♠ B x x
♥ 10 x x	♥ A x x
♦ H x x x	♦ B x
♣ A H V x	♣ B x x x x
♠ A H 10 x x x x	
♥ B x	
♦ 10	
♣ x x x	

De Bulgaarse Zuid zat terecht in het juiste 4♠-contract (dat eigenlijk beter 3♠ had kunnen heten). Dat ging gewoon down -hoewel ♣V na in slag 2 door Bauke spektakulair is!(maar dan moet zuid hier wel de ♦-snit durven nemen indien klaveren, harten of ruiten wordt vervolgd! Zie verderop). Maar deze troefnakomst was sowieso prima verdedigd.

Huib en Chris hadden een "gadget":

Noord	Zuid
10	1♣
37	4♥

Hierbij is 37 geen splinter/cue maar een zwak 10/♥-spel, hetgeen zuid had behoren uit te passen (stel dat noord 10H i.p.v. 10A had gehad). Deze gadget weerhield hen er niet van de onzinnige -want dat is toch de functie van zo'n afspraak?- manche vol te maken.

Maar...OW hadden net leren bridgen want: 1)Zuid krijgt een schoppenuitkomst! Slurp! "Dank U wel voor onze eerste onverdiende extra slag!"

2)Zuid moet -om nog wat te maken in de richting van 10 slagen, tegen redelijke verdediging- de ruitensnit nemen (=topslagen inkasseren alvorens cross-ruff te spelen); dat doet hij maar niet, zodat hij zich bij deze heeft downgespeeld.

Tenzij...3)"Zoudt U nogmaals behulpzaam willen zijn?" Ja hoor: al gaat zuid na 10A, ruiten in zuid getroefd, alsnog regulier twee down (♥B houdt; klaver ingetroefd en ♥H houdt- is toch normaal te "zien"?! Gebruikt zuid ♥B om een ruiten af te troeven, dan gooit hij nu een troefslag + de controle over het spel overboord. Overigens zijn de ruitens dus nog lang niet vrij!), OW slagen erin het kontrakt te doen slagen! Wat een gekneus.

Nodeloos te zeggen dat na ♠AH (klaveren weg),

ruiten naar de vrouw met een gerust hart de hartens gespeeld kunnen worden (x naar de boer): met de ruitens 3-3 of 4-2 met een honneur bij de tweekaart, is het spel nu koud met de harten 3-3.

Overigens kunnen ze dit spel nog eens behandeld zien in "The expert game" van Terence Reese, pg. 103-106. Gewoon slagen tellen en je komt meestal verder dan allemaal poespas op konventionele-wapensgebied.

Groetjes,
Ton

(RED: We hebben deze brief ongeredigeerd geplaatst, conform onze reeds jaren geleden geformuleerde beleid tav. ingezonden brieven. Hoewel wij enige moeite hebben met het taalgebruik van de heer Reinders, krijgen we toch de indruk dat hij gelijk heeft. Dit spel zou er bij Star Magazine nooit door zijn gekomen! We zijn benieuwd hoe Maurits zich hier uit kletst).

Beste Ton,

Hartelijk dank voor je alerte brief. Het schaamrood kwam mij bij het lezen ervan op de kaken, temeer omdat ik mijzelf ook altijd groen en geel erger aan onvolledige of onjuiste analyses. Laat ik een poging doen het een en ander recht te zetten.

Ten eerste jouw opmerking betreffende het gadget waarmee noord (Huub) middels ♣ een "zwakke" 6-5 aangeeft. De term "zwak" heeft blijkbaar voor wat verwarring gezorgd. Ik bedoelde dat deze afspraak die wel vaker gehanteerd wordt, een minimale opening met een 6-5 aangeeft. Dit om het verschil aan te geven met het biedverloop 1♠ - 1♣

2♣ - ..

3♣,

dat ook een 6-5 aangeeft, maar met een sterkere hand. De noordkaart in dit spel is dus een absoluut minimum! Dit maakt zuids ♠-bod al een stuk begrijpelijker.

Het tweede punt betreft de manier waarop OW ♠ met een overslag lieten halen. Ik beschreef dat na de schoppenstart op ♠H een klaver weggedaan werd en dat na ♠A en ruiten getroefd op harten werd overgeschakeld zodat alleen een harten en een ruiten werden afgestaan. Terecht merk je op dat de Bulgaarse dames het dan wel heel slecht gedaan hebben

door ♠B meteen te nemen. Als ze dat niet doen gaat Huub twee down.

Ton, ik heb een bekentenis te doen. Tijdens het schrijven van dit artikel had ik alleen de beschikking over het biedverloop en het resultaat. In een aanval van vreselijke luiheid heb ik toen een, op het allereerste gezicht plausibel, spelverloop bedacht dat tot 11 slagen zou leiden. Hierbij heb ik nagelaten het spel langer dan 20 seconden te analy-

seren of Huub even te bellen. Toen ik later Huub naar aanleiding van jouw brief sprak, reageerde hij zeer verontwaardigd. Hoe had ik hem ooit van zulke beginnerstechniek durven beschuldigen. Hij had inderdaad een schoppenstart gekregen, en na ♠AH de ruitensnit genomen. Toen die hield heeft hij harten gespeeld. Precies de speelwijze die door jou en Terence wordt aanbevolen. Ik zie mij dus genoodzaakt de volledige schuld op me te nemen.

Ik ben je dankbaar voor je brief die me de kans heeft gegeven dit recht te zetten, en die mijn vertrouwen in de gemiddelde lezer van ons bondsblad weer wat heeft gesterkt.

Als dank stuur ik je een exemplaar van het beste bridgeblad van Nederland en heb de redactie bereid gevonden als toegift twee foto's van onze Bulgaarse tegenstanders af te drukken.

Ik hoop hiermee je gemoedsrust wat te hebben verbeterd, vriendelijke groeten,

Maurits.

(RED: Fideel van je Maurits, om je fout zo toe te geven. Uiteraard zijn wij bereid twee foto's van jullie Bulgaarse tegenstandsters af te drukken. Welk blad niet. Waaww!)

Reactie op het vijf minuten probleem van het oktobernummer afkomstig van Martin Heerschop.

Nieuwegein, 23 oktober 1986

Geachte redactie,

Hierbij reageer ik op het "vijf minuten" probleem van oktober. Hoewel ik er geen gewoonte van maak te reageren op artikelen, uitspraken en bridgespellen van anderen, voel ik mij genoodzaakt op dit spel terug te komen gezien de flagrante analysefout die dit spel kenmerkt.

♠ 4	♠ 10 9 8 6	♠ B 7 5
♥ V 5	♥ A 8 2	♥ H 10 7 6 3
♦ 6 5	♦ A V 8 7	♦ H 10 9 4 2
♣ A V B 10 9	♣ 7 2	♣ -
8 5 3	♠ A H V 3 2	
	♥ B 9 4	
	♦ B 3	
	♣ H 6 4	

Nadat west met 3 klaveren heeft geopend, bereiken NZ 3SA te spelen door zuid. West komt uit met ♠6.

De leider wint de eerste slag (het lijkt er sterk op dat west gestart is van een doubleton) en speelt 1 ronde schoppen.

Om tamelijk onduidelijke redenen wordt nu een ruiten naar de vrouw gespeeld, die oost wint; oost retourneert een schoppen.

Gezien het feit dat oost geen klaveren naspelt, mag worden aangenomen dat hij een renonce klaveren heeft. Bekend is dus dat west heeft: 8 klaveren, 2 (of meer) ruitens en tenminste 1 schoppen. Oost heeft minstens 2 schoppens en het lijkt erop 5 ruitens (west startte de 6 en speelde daarna de 5).

Voor de ♠B heeft west dus nog twee plaatsen vrij en oost zes. De kans dat de schoppen 3-1 zitten is dus minstens 6:2.

Echter, het is volstrekt irrelevant of de schoppens 3-1 of 2-2 zitten.

Stel dat ze 2-2 zitten (de suggestie van de schrijver om de schoppen te duiken leidt dan onherroepelijk naar 1 down): je speelt dus ♠H, de B valt. Zuid heeft nu 5 schoppenalagen, 2 ruitenslagen en ♥A. Deze slagen incasseert hij, eindigend in dummy en speelt dan een klaveren. West, die volledig gestript is,

moet nog een slag brengen naar ♠H (zijn verdeling is dan: ♠Bx-♥Vx-♦xx-♠AVB109xxxx).

Als de schoppen 3-1 blijken te zitten (zoals in het probleem wordt gegeven), dan speelt zuid 4 rondjes schoppen en speelt een kleine harten van tafel. Als oost nu heeft gehad:

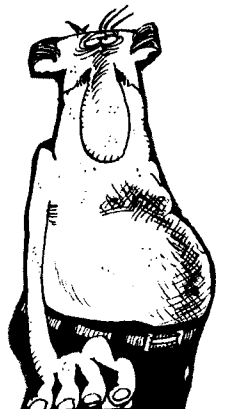
♠ Bxx ♥ HV10xx ♦ H109xx ♣ -

zit hij geplakt, al doet dit niet terzake. De door oost of west nagespeelde kaart wordt in de dummy genomen, de overige winners geincasseerd en wederom is west volledig gestript (♠x ♥Vx ♦xx ♠AVB109xxxx) en moet dus een klaveren brengen naar de heer, die zuid wint, en die dan vervolgens zijn dertiende schoppen incasseert als negende slag!

5 MINUTEN PROBLEEM deel I

♠ A 9 6 3 2
 ♥ A H 8 5
 ♦ 7
 ♣ A 5 2

♠ H 10 8
 ♥ V B 4 3 2
 ♦ A H
 ♣ B 7 4

U speelt 6♥ als zuid. West komt uit met ♣ 3 (odd: 1e, 3e of 5e van boven). Hoe gaat U spelen?

Verder op blz. -25-

EEN KERSTMISKEREL

(met excuses aan Charles Dickens)
Jules van Ogtrop

Er was eens een meisje, dat woonde in Barentsburg. Ze had van haar ouders veel meegekregen. Ze zag er leuk uit; ze was lief en beslist niet dom en ze had een mooie naam - Joyce -, die blijmoedigheid uitstraalde. Toch was Joyce diep ongelukkig, want ze hunkerde naar warmte en zon, terwijl in Barentsburg, dat - zoals mijn lezers ongetwijfeld weten - op Spitsbergen ligt, de onbarmhartige koude heerst. Vooral 's winters, als de zon nauwelijks opkwam, placht ze bij de gloeiende kachel te dromen van de zwoele sfeer van de tropen.

Op een avond vlak voor Kerstmis, toen haar ouders op bezoek waren bij een zieke tante, zat Joyce thuis alleen bij de kerstboom, die zij die middag smaakvol had opgetuigd. Ze bladerde wat in een reisfolder van een land, waar het altijd zomer was; heel ver weg en voor een eenvoudig meisje onbetaalbaar. Er werd gebeld en voor de deur stond een enorme kerel, potsierlijk uitgedost met een oude slaapmuts op zijn hoofd. Hij had een witte pruik en zijn gezicht was slordig beplakt met watten, die een baard moesten voorstellen. "Ik ben het kerstmannetje", bronde hij met een buitenlands accent en voor ze de deur in zijn gezicht kon dichtsmijten, toverde hij uit een juten zak die hij over zijn schouder droeg een fles Coebergh rood te voorschijn, een drank die zelfs de meest preutse meisjes schijnt te vermurwen, als we de reclame tenminste mogen geloven. Het ijs was gauw gebroken en nadat Joyce inderhaast lekkere brokjes rendierenkaas had klaargemaakt, zaten ze gezellig op de bank te pimpelen. "Ik wil hier weg", verzuchtte Joyce, "want er is in Barentsburg niets te doen. Ik word gek van films van Ingmar Bergman en de boeken van Selma Lagerlöf. We hebben een discotheek, waar naar levertraan stinkende blagen mij tegen zich aan drukken onder het motto, dat ze het zo koud hebben. Het enige dat ik wel leuk vind, is de bridgeclub, maar ik geloof dat ik voor bridge geen aanleg heb, want mijn resultaten zijn altijd bar slecht. Gisterenavond hadden we de grote jaarlijkse kerstdrive met prachtige prijzen, maar ik ben met mijn partner, een goedgehartige knul, die mij altijd met trouwe hondeogen zit aan te staren, weer in de achterhoede geëindigd. Hier is het overzicht met de spelverdelingen. Op het volgende spel bijvoorbeeld boekten we een geweldige zaalnul.

♠ 7 6 4 2
♥ 7 4 3
♦ A 9 8 4
♣ 10 5

♠ B 9 3
♥ V 6
♦ 7 5
♣ H 8 7 6 4 2

Joyce
♠ A H 5
♥ A H B 8
♦ H V 3
♣ A B 9

♠ V 10 8
♥ 10 9 5 2
♦ B 10 6 2
♣ V 3

Ik vond mijn hand zo mooi, dat ik meteen azen, heren en vrouwen ging vragen, maar toen ik hoorde dat mijn partner na ♦ A niets meer te melden had ben ik afgestopt op 5 SA. West kwam uit met ♣ 6 en ik nam de vrouw met de aas. Ik speelde drie keer ruiten en sneed op ♥ V. Alles zat mis en ik ging twee down".

"Je boft", zei het kertsmanetje, "want in de kringen waarin ik verkeer, geld ik min of meer als een expert op bridgegebied. Je bieden is natuurlijk afgrijselijk, want met een normale methode krijg je altijd de gelegenheid om op 3 SA af te stoppen. Erger is, dat je het contract had kunnen maken, maar dat eist een uitgebalanceerde techniek. Zoals jij het speelt kun je 6 SA maken, als alles optimaal zit, maar dat is natuurlijk teveel gevraagd. Je moet, zoals de Engelsen dat zeggen, 'rectify the count'. Dat betekent niet, dat je de graaf op stang moet jagen, maar wel dat je een slag die je toch gaat verliezen, vroegtijdig af moet geven om de tegenpartij in een moeilijke positie te brengen. Je komt dus aan slag met ♣ A en speelt meteen een kleine schoppen voor de acht van oost. Deze komt terug met klaveren en west komt aan slag met de heer. Het doet er weinig toe wat west naspeelt: laten we maar zeggen klaveren voor de boer. Van de tafel gaat een harten weg en oost laat een schoppen gaan. Zuid incasseert nu ♠ A en ♠ A en ♠ H. Daarna pas komen de drie hoge ruiten, eindigend met de aas op tafel. De situatie is nu:

♠ -	♠ 7	♠ -
♥ V	♥ 7	♥ 10 9
♦ -	♦ 9	♦ B
♣ 8 7	♣ -	♣ -
	♠ -	
	♥ H B 8	
	♦ -	
	♣ -	

Op de vrije schoppen moet oost een harten laten gaan en zuid kan nu rustig ♥ H slaan, omdat hij weet dat de resterende harten verdeeld zitten. Het lijkt alsof west het moeilijk kan maken door ♣ H niet te nemen, maar dan riskeert hij dat 6 SA wordt gemaakt wanneer zuid ♥ A en ♥ H slaat". Joyce was diep onder de indruk. "Wat geweldig knap van je. Misschien kun je me dan ook vertellen hoe ik op het volgende spel 3 SA kan maken.

♠ B	♠ H 8 7 6 4	♠ A 10 9 3 2
♥ A 6 5 4 2	♥ H B 10 9	♥ 8 7
♦ 10 6	♦ 7 5	♦ H 9 3
♣ V 8 5 3 2	♣ 7 6	♣ H 10 4
	Joyce	
	♠ V 5	
	♥ V 3	
	♦ A V B 8 4 2	
	♣ A B 9	

West kwam uit met ♣ 3 en de heer van oost nam ik met de aas. Ik speelde een kleine harten en west dook. Ik sneed op ♦ H en bracht west aan slag met harten. Deze trok een kleine klaveren voor de tien van oost en mijn boer. Mijn ♠ V werd door oost genomen; klaveren na en ik was een down". "Het is een bijzonder moeilijk spel", beaamde het kerstmannetje, "maar je kon het maken, omdat west een singleton schoppen heeft. Het begin was correct. Je neemt ♣ A en speelt een kleine harten naar de tafel. Daarna snijd je op ♦ H. Nu speel je ♠ V, die oost niet mag nemen, want dan heb je negen slagen, omdat je dan later naar de tafel kan komen met ♠ H en de ruitensnit kan herhalen. Nu trek je harten na en west komt met de aas aan slag. Speelt west een kleine klaveren, dan pak je de tien met de boer en gooi je west weer in met klaveren. West kan nog twee klaverslagen maken, maar moet dan harten of ruiten spelen, waardoor de rest voor jou is. Speelt west ♠ V en klaveren na, dan breng je eenvoudig oost aan slag met schoppen. Behalve twee schoppenslagen krijgt oost niets meer. Overigens ben je altijd down, als west meteen in de tweede slag ♥ A pakt en ♣ 2 natrekt, maar dat is erg moeilijk te zien".

Het kerstmannetje nam de hand van Joyce in zijn kruisten en keek haar liefdevol aan. "Vertel me nu eens iets moois", mompelde hij. "Nou", zei Joyce, "op spel 20 heb ik een zaaltop gemaakt. Dat was nota bene tegen de beste speler van de club. Eerst dacht ik dat hij mij expres bevoorreed had. Hij loopt mij namelijk al maanden achterna, waar ik overigens niets van moet hebben. Achteraf bleek het allemaal heel beredeneerd te zijn. Het spel lag als volgt:

♠ V B 10 4	♠ A 9 7	♠ 8 6 3 2
♥ 7 6 3 2	♥ 5	♥ B 10 9 4
♦ 7	♦ A V 5 3 2	♦ 10 9 6
♣ A 9 8 6	♣ H 7 5 2	♣ B 10
	Joyce	
	♠ H 5	
	♥ A H V 8	
	♦ H B 8 4	
	♣ V 4 3	

We spelen een 1 SA opening van 15-17 punten, maar ik neem dat niet zo nauw en ik vind het heerlijk om SA te spelen. Dus opende ik met mijn 18 punten toch 1 SA. Mijn partner, die altijd overoptimistisch is, had mij in een omzeien in 6 SA getild. Natuurlijk is 6 ♦ potdicht, maar ook 6 SA heeft een kans. Je mag raden, hoeveel ik er heb gemaakt". Het kerstmannetje haalde zijn schouders op. "Zeven", announceerde Joyce trots, "tegen de sterkste verdediging. Onze topspeler op de westplaats kwam uit met ♠ V, die ik in de hand met de heer nam. Ik speelde vijf keer ruiten en twee keer harten, waarna de volgende situatie ontstond:

♠ B 10	♠ A 9	♠ 8
♥ -	♥ -	♥ B 10
♦ -	♦ -	♦ -
♣ A 9 8	♣ H 7 5	♣ B 10
	♠ 5	
	♥ V 8	
	♦ -	
	♣ V 4	

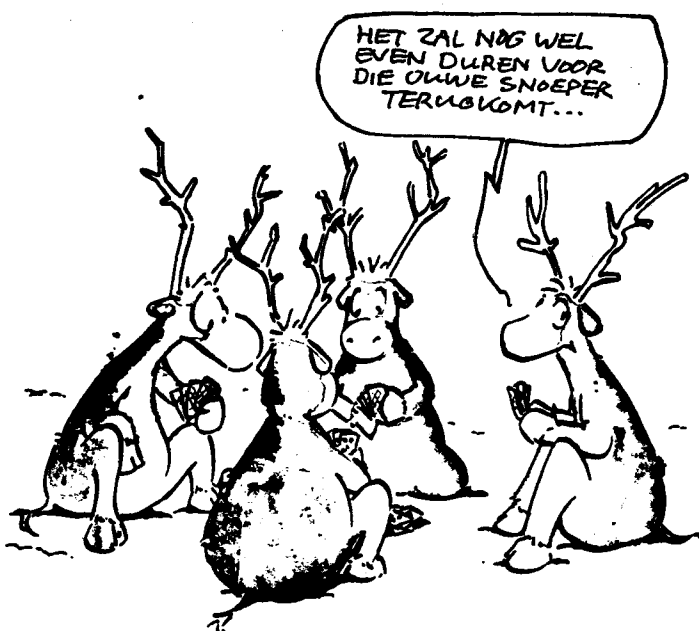
Nu speelde ik ♥ V en west kwam in moeilijkheden. Hij moest schoppen vasthouden en kon dus alleen een klaveren missen. In dat geval kon ik op tafel een schoppen wegdoen en naar ♠ H spelen. Ik geef dan alleen nog ♣ A af. West bekeek de situatie eens nauwkeurig en telde bij mij in de drie hoge kleuren 16 punten. Ik kon dus volgens hem ♠ V niet hebben. Met een joyeus gebaar gooide hij onder mijn ♥ V de ♣ A. Hij rekende er op dat oost later met ♣ V aan slag zou komen en de downslag in harten zou birmenhalen. Mispoes, zeven gemaakt". "Speel jij veel bridge", vroeg Joyce, "of heb je het te druk met bezoeken?" "Ik moet je iets bekennen", was het antwoord, "ik ben het kerstmannetje

helemaal niet. Ik heet Henk en ik ben kapitein op een klein vrachtbootje, dat op het ogenblik ingevroren ligt in de haven. We moeten veel tijd zoeken brengen en daarom speel ik regelmatig met mijn collega's robbertje om hoge tarieven. Het volgende spel geeft een goed beeld van hoe het bij ons toegaat.

♠ A B 7 3	♠ 9 5 2
♥ 6 4	♥ A V 10 9 3
♦ A 3	♦ B 5
♣ A 10 9 7 5	♣ B 6 2
♠ 10 6 4	♠ H V 8
♥ 8 2	♥ H B 7 5
♦ V 8 7 6 4 2	♦ H 10 9
♣ V 3	♣ H 8 4

Ook bij ons wordt regelmatig te hoog geboden. Zuid opende 1 SA en moest verder bij voortdurend op de rem trappen om bij 5 SA te stoppen. Ik kwam uit met een kleine ruiten en zuid nam de boer van mijn partner met de heer. Hij speelde ♣ H en liet mij vervolgens ♣ V houden. Ik kwam met ruiten na voor de aas op tafel. Je ziet nu dat het contract niet down kan, omdat de aas en de vrouw van harten beide goed zitten en oost geen ruiten meer heeft. Dat alles wist zuid natuurlijk niet. Hij gooide op de klaveren van noord twee harten af en speelde toen ♣ H en ♣ V. De situatie was toen:

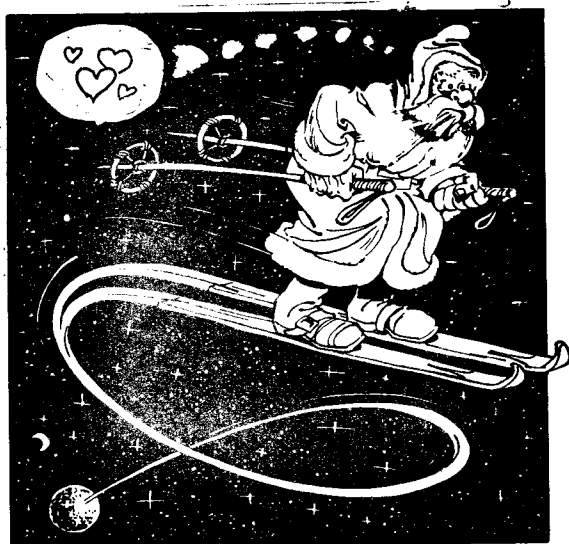
♠ A B	♠ 9
♥ 6 4	♥ A V 10
♦ -	♦ -
♣ -	♣ -
♠ -	♠ 8
♥ 8 2	♥ H B
♦ V 8	♦ 9
♣ -	♣ -

Op ♠ 8 gooide ik ♦ V bij, een onbelangrijke overslag riskerend als zuid ♥ A zou bezitten. Dat gaf zuid te denken. Hij miste ♦ 8 en taxeerde die dus bij oost. Hij meende, misschien wat naïef, dat ik ♥ V derde bewaarde, want als ik ♥ A had gehad zou ik ♦ V natuurlijk hebben vastgehouden. Op de vierde schoppen van de blinde gooide oost ♥ 10 bij en Zuid, overtuigd dat oost ♥ A en ♦ 8 had overgehouden, zette zijn ♥ H sec. Op die manier kregen we zuid toch nog down".

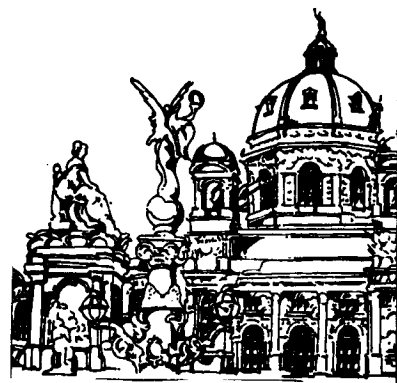
"Wat geweldig knap van je, Henk", zei Joyce, terwijl ze voorzichtig met een beetje spiritus de watjes van zijn gezicht losweekte. Het werd nu pas echt gezellig en toen de ouders van Joyce thuiskwamen, troffen ze daar een kennelijk smoorverliefde stel aan. "Dit is Henk", announceerde Joyce, "en we hebben ons zojuist verloofd".

Nou gaan die dingen in Spitsbergen niet zo snel. Hoewel Henk door zijn aimabel gedrag de spits spoedig had afgebeten, moest hij nog lange tijd spitsroeden lopen, voordat de verlovingszaak een feit was. Maar omdat haar ouders de zaak niet op de spits wilden drijven en Henk zich ontpopte als een spitse kerel, kreeg het stel de gevraagde toestemming. Henk, die graag wilde voldoen aan het verlangen van Joyce naar warmte en zon, bouwde zijn vrachtscheepje om tot een passagiersscheepje voor toeristen, waarmee ze de Polynesische eilanden gingen bevaren. Joyce zorgde voor een kraakheldere boot en heerlijke maaltijden en af en toe een gezellig partijtje bridge en rummy. Dit heeft er toe geleid, dat de Oostenrijkse troonpretendent, die onder de schuilnaam 'Toni von Hof' een reis maakte, haar sierde met de naam 'Multiple Joyce'.

VENETIË

HERFST 1986

Venetië is een stad met twee gezichten: enerzijds doorsneden door drukke Kalverstraten waar je over de hoofden kunt lopen, anderzijds mystieke steegjes, stille pleinen of in de tijd bevroren bruggetjes, waar je alleen maar naar toe moet gaan als je willens en wetens door een tijdpoort wilt stappen die je ver terugvoert naar tijden dat mensen nog gekleed gingen in leer en wol en sieraden droegen van ijzer en glas.

De ruggegraat van de stad is dus oud en de wortels die eronder groeien nauwelijks nog terug te vinden maar het huidige gezicht is modern, het comfort voor de bezoeker aangepast aan nu en de tarieven alvast gericht op de toekomst.

In elk geval leek het een opmerkelijk avontuur te gaan kaarten in zo'n stad en met een streng geselecteerd gezelschap te bepalen of zo'n monument met een dynamisch verleden zich overeind kan houden in de vaart der volkeren en zich kan meten met de grootheden van nu: Amsterdam, Londen, Parijs, New York en vooral Juan-les-Pins.

Capitano Paul Erich was erin geslaagd voor deze taak compacte klasse om zich heen te verzamelen; waarschijnlijk zal er nooit meer een team optreden, bestaande uit een arts, een tandarts, een jurist en een beroepsdenker annex beursexpert. Dit verslag zal tot in detail weergeven wat deze teamgenoten hebben meegemaakt. Omdat de mystiek van een stad als Venetië de grens tussen realiteit en bijna-realiteit snel doet vervagen is voor de zekerheid ook alles genoteerd wat misschien gebeurd is of had kunnen gebeuren. Om het geheel een schijn van consistentie te geven is gekozen voor de dagboekvorm.

♣ VRIJDAG & ZATERDAG

Marijke, Paul en Jaap zijn komen vliegen en doen vooral niets. Frans ("al die leeghoofdige jongvolkers, dat geeft zijn vastigheid maar weg en gaat maar de lucht in") komt nagereisd, per trein. In zijn door Europa stormende TEE mediteert hij rustig boven een magnetisch zakschaakspelletje en voelt vele mooie gedachten in zich opkomen. Als hij ze

volgt, reikt zijn geest zo hoog en ver dat hij niet merkt dat op een zeker moment de trein op het punt staat door te gaan naar Rome. Gelukkig wordt hij net op tijd ontdekt en herkend door de conducteur ("Maestro Borm? Frans Borm? Ollanda, Utrecht, Borm-acol, Borm-leads??") zodat een ramp tijdig wordt voorkomen.

◆ ZONDAG

Bij de planning van het viertallentoernooi is de Capitano er van uitgegaan dat de stabiele, regelmatige scores ingebracht zullen worden door het paar Erich-Erich, terwijl de onverwachte meevallers van Borm-Veerkamp het team naar een hoge klassering zullen voeren. De oefenpartijen geven echter al snel aan, dat Paul's taxatie van Erich-Erich correct is, maar voor het team toch niet op een al te hoge klasering gerekend mag worden.

Het is al geruime tijd geleden dat Borm en Veerkamp tegenover elkaar zaten. Dat was midden in de tijd dat Frans in het Amsterdamse furore maakte met zijn theoretische noviteiten op het gebied van openingen en uitkomsten. Dat hij de afgelopen jaren niet had stilgezeten wisten we eigenlijk allemaal wel, maar het werd af en toe op bemoedigende wijze duidelijk:

♠ H V 8 6
♥ A 7
♦ 10 5 2
♣ H B 8 3

♠ 10 7 3
♥ 10 8 5 4 2
♦ 7 6
♣ 9 7 2

♠ B 5
♥ H V B
♦ A H B 9 4 3
♣ 10 6

♠ A 9 4 2
♥ 9 6 3
♦ V 8
♣ A V 5 4

Zoals bijna alle Italiaanse paren speelden oost-west een sterke klaver en tegen de sterke klaver speelden wij -mirabile dictu- Borm. Het verfijnde theoretische raamwerk van deze conventie zal ik u besparen, beter is het de

Profeet zelf even aan het woord te laten: "Het is dus alleen bedoeld om te keutelen. Als zij een 17+ klaver openen zit er voor ons geen manche in, dus er is niets forcing, alleen maar keutelen". Zo kon het gebeuren, dat ik 1♣ mocht volgen na de sterke klaver van rechts (1♣ belooft 4+ schoppens met 4+ in een minor en 0+ punten). Hierop bood Borm 3♣ (niet gek tegenover een 0+ maat) en even later zaten we met 25 en een 4-4 fit in 3♣. Precies gemaakt na een ruitenstart, aan de andere tafel gewoon 4♣-1. Zelf ben ik niet zo'n theoreticus, maar mijn hart ging open.

Wat? Die 17+ van rechts? Daar vroeg ik nog naar. Hij maakte een ruim gebaar en zei "Viftheen? Yes, only viftheen, but beautiful viftheen", en breed grijnzend stak hij ze terug. De theoretische talenten van Borm zullen overigens elders nog ter sprake komen. Op maandag volstond hij met attent spel, goede analyses en een milde glimlach bij de apestreken en blunders van zijn maat.

♥ MAANDAG

De eerste dag worden we ingedeeld in poultjes van acht, waar we aan het eind van de dag moeten bovendrijven om in de A-poule te komen. Daar kunnen we eventueel later dan weer uit degraderen. Omdat onze Capitano zich overal heeft voorgesteld en een verpletterende indruk heeft achtergelaten, zijn we aan onze stand verplicht om dat allemaal waar te maken ook. De Capitano en zijn echtgenote beginnen gesloten, Snor sjokt monter naar de open zaal waar zijn maatje al zenuwachtig zit te wachten.

Z/Allen	♠ 9 7 2	
	♥ V 7 3	
	♦ 7 4 2	
	♣ H 9 5 3	
♠ 10		♠ A 8 6 5 4 3
♥ A H 8 4		♥ 9 6 2
♦ V B 8		♦ A 10 6
♣ V 10 6 4 2		♣ 8
	♠ H V B	
	♥ B 10 5	
	♦ H 9 5 3	
	♣ A B 7	

Paul (oost) zat in een rustige 2♣ en was bij het uitslaan verbaasd maar tevreden dat daar 200 bijkwam. "Zeker in 4♣ twee down gegaan" dacht hij. Toen hij daar onder het eten naar vroeg wilde zijn nevenpaar er eerst niet over praten, maar de Capitano verstond zijn vak en een pint verder kreeg hij alle details; Jaap (zuid) opende 1SA en na twee maal pas hield oost open met een transfertje: 2♥. Opgetogen

over zijn superfit wipte links hierop naar 4♥, waarop Frans zijn eerste Italiaans ten beste gaf: "Contra", zei hij attent. Via 4♣ contra, 5♣ contra, 5♥ contra, mocht Jaap even later uit. Volledig verwaasd begon hij met ♣H, zag geschrokken de dummy neerkomen, stapte op toen de leider in slag twee ruiten naar de vrouw speelde en mopperend dat hij niet gewoon met troef was gestart probeerde hij twee klaverslagen te incasseren. Na dit vertoon van genialiteit speelde de leider op de hartens 3-3 en kwam ervanaf met -200. Na afloop van deze defence was het even stil aan tafel. "Eh, ik had wellicht beter troef kunnen starten, geloof ik", zei Jaap timide. "Elfhonderd" zei de profeet en zich realiserend dat hij de afgelopen 4 minuten geen adem had gehaald, zuchtte hij diep. "Maar goed, down is down".

De beker was echter nog niet helemaal leeg voor de beroepsdenker. Zoals hij tijdens de eerder gememoreerde nabespreking nogmaals herhaalde, had hij zijn maatje opgedragen te bieden en te spelen als een oude man: dus (zoals hij in zijn Amsterdamse periode formuleerde) je kaart vertellen en goed opletten wat je gooit. Helaas kwam die opdracht soms maar voor 50% uit de verf:

W/-	♠ B 7 6	
	♥ H V B	
	♦ H 9 4	
	♣ 10 7 6 4	
♠ A V 8 2		♠ 9 4
♥ A 9 4		♥ 8 7 3
♦ B 8		♦ V 10 5 3
♣ H 8 3 2		♣ V B 9 5
	♠ H 10 5 3	
	♥ 10 6 5 2	
	♦ A 7 6 2	
	♣ A	

Links opende 1SA en na tweemaal pas begon Jaap op zijn vingers na te tellen welke conventie tegen Sans er afgesproken was en hoe

die in godsnaam ook weer werkte. Hij kwam tot de conclusie dat 2♠ nooit kwaad zou kunnen, maar zag zichzelf opnieuw voor problemen geplaatst toen Bormnor daarop 2♠ bood. Uiteindelijk besloot hij maar te passen en toen de verdediging daarop begon met schoppens, schoppen getroefd, harten en nog meer schoppen getroefd was een spannende +90 een feit. Frans slikte heel diep. "Zullen we spelen dat 2♠ vraagt naar de beste major?" vroeg hij ingehouden en zonder op het antwoord te wachten greep hij naar het volgende board.

Z/-	♠ -	
	♥ H 10 9 8 2	
	♦ A 10 9 8 4	
	♣ 10 8 3	
♠ B 9 6 4 3		♠ H 10 5 2
♥ B		♥ V 7 6 5 3
♦ V B 7 5		♦ 2
♣ H V 4		♣ B 9 2
	♠ A V 8 7	
	♥ A 5	
	♦ H 6 3	
	♣ A 7 6 5	

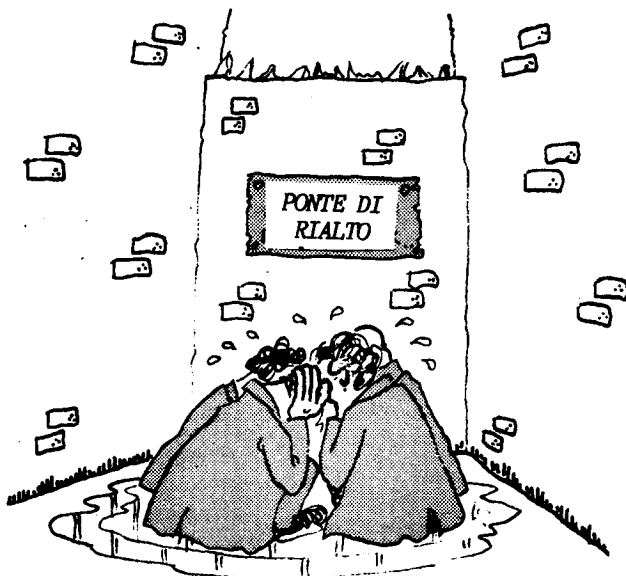
Naar later bleek had de Capitano en zijn echtgenote op de OW-plaatsen kalmpjes ♠ verdedigd en twee down genoteerd. Met het bieden hadden zij zich wijselijk niet bemoeid.

De Italiaanse jonge honden waar Borm zich tegenover zag geplaatst, hadden dus zojuist 2♠ laten maken en bemoeiden zich met alles. Zuid opende 1SA en jongen 1 volgde 2♥ (transfer). "Contra" zei Borm. Jongen 2 ging nu zuinigjes naar 2♠, kennelijk in de hoop dat gedubbeld te mogen spelen. Aan Veerkamp had hij inderdaad geen kind; die dubbelde gretig. Helaas zat Borm als een Caballero-rokende havik aan tafel: bekommerd liet hij alle biedtechnische flauwekul op dit spel aan zich voorbijgaan en bood schouderophalend 3SA. Dat bleek een bestendig contract; Veerkamp maakte een upje.

♠ DINSDAG

Ondanks alles wat de vorige dag is voorgevallen is het doel, plaatsing in de A-poule ruimschoots bereikt. Bovendien heeft de nabespreking die de capitano in de ochtenduren belegd heeft duidelijk effect gesorteerd: boordevol

... NABESPREKING ...

ego-versterking gaan alle spelers weer aan tafel zitten en eigenhandig zet de Capitano een paar jonge Polen, die zijn teamenoten gisteren nog in de problemen brachten, krachtdadig opzij:

Z/NZ	♠ 9 6	
	♥ V 8 5 4 2	
	♦ A 6	
	♣ 9 7 4 3	
♠ A V B 10 5 2		♠ 7 4
♥ B 9 6		♥ H
♦ V 8 3		♦ 9 7 5 4 2
♣ H		♣ B 10 8 6 2
	♠ H 8 3	
	♥ A 10 7 3	
	♦ H B 10	
	♣ A V 5	

Zuid opende 1SA, Paul volgde 2♠, noord deed 3♥ en iedereen was plat.

Marijke begon met ♠7, en de derde schoppen troefde de leider haastig met ♥V. Marijke troefde dankbaar over en speelde ♣B na. Nu maakte de leider zijn vorige manoeuvre weer goed door ♠A te leggen, waarna hij hoopvol ♥A

sloeg en een onvertaalbare Poolse vloek liet horen (als U zin heeft het na te zoeken: het was geloof ik iets als 'shit'). Vervolgens speelde hij driemaal ruiten, getroefd in de hand, en speelde in deze positie klaveren naar de vrouw:

	♠ -	
	♥ 8 5	
	♦ -	
	♣ 9 7 4	
♠ 10 5 2		♠ -
♥ B 9		♥ -
♦ -		♦ 4 2
♣ -		♣ 10 8 6
	♠ -	
	♥ 10 7 3	
	♦ -	
	♣ V 5	

Bij het spelen van ♣V zei de leider ongeduldig tegen Paul, dat hij deze mocht troeven, daarna nog een troef had en dan in de dubbelrenonce mocht spelen voor één down. Als een adelaar keek Paul hem aan: "Lemme see your cards", antwoordde hij, om vervolgens niet af te troeven, waarna de leider klaveren moest vervolgen en gewoon twee down ging. Aan de andere tafel werd ook 3♥ gespeeld, maar wel even door Borm ("die echte spellen vind ik het leukst") en dus net geen upje: totaal +340.

Diezelfde Borm liet zich trouwens die dag ook weer van zijn beste kant zien. (Wat? Ja, hij zat inderdaad met zijn rug naar de zaal, maar wat heeft dat ermee te maken?).

In het volgende spel demonstreerde hij zijn stelregel "afspelen als een oude man" nog maar eens:

N/NZ	♠ B 9	
	♥ H 10 7	
	♦ A 10 9 8 6 3	
	♣ 8 4	
♠ A H 8 5 4		♠ 10 6 3 2
♥ B		♥ V 9 5 3
♦ 7 5 4 2		♦ B
♣ B 7 3		♣ H 9 6 5
	♠ V 7	
	♥ A 8 6 4 2	
	♦ H V	
	♣ A V 10 2	

Jaap (noord) opende 2♠ ("Dat spelen we als grote forcing, Frans?" - "Nou, doe er ook maar een zwakke ruiten bij, je moet toch iets kunnen rommelen") en Frans introduceerde zijn 'kleur': 2♥. Toen Veerkamp daarop steunde ("En denk erom, fit moet je melden!") was de hartenmanche snel geboden.

De verdediging trapte af met tweemaal schoppen en vervolgde met klaveren voor heer en aas.

Borm incasseerde eerst ♦H en speelde, toen ♦B viel, harten naar de heer. Toen daar ook een boer meeviel nam hij een laatste vingerschroeiend trekje Caballero en speelde zorgvuldig ♥10-V-A, zodat hij met ♥8 in de hand kon blijven om de troeven er tijdig uit te jagen.

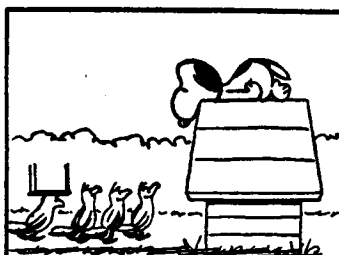
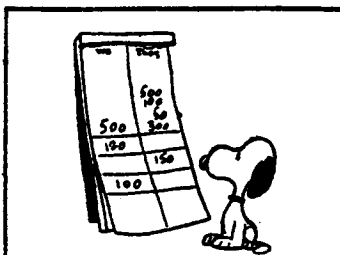
Aan de andere tafel ging de leider terug met een kleine harten en speelde vervolgens harten naar de tien, die oost alleen maar hoefde te duiken om dummy dood te krijgen.

Natuurlijk kwam Frans later met een analyse waaruit bleek dat hij het nog beter had kunnen doen, maar daar luisterde niemand mer naar omdat er zojuist eindelijk een spel gevonden was, waar de Capitano een downkansje over het hoofd had gezien:

	♠ H 9 8 6 4 3	
	♥ A V 6	
	♦ H 5 4	
	♣ 9	
♠ B		♠ A V 10 7 5 2
♥ B 10 9		♥ H 8
♦ B 10 7 2		♦ 8
♣ B 10 7 6 2		♣ H 8 4 3
	♠ -	
	♥ 7 5 4 3 2	
	♦ A V 9 6 3	
	♣ A V 5	

Aan beide tafels werd 4♥ gespeeld, met ♠B als start. Gesloten legde Veerkamp laag in dummy, troefde, nam de troefsnit en kon, toen rechts vervolgde met een kleine schoppen, klaveren weggooien. Links troefde en speelde klaveren na, waarna de rest tegen elke leider bestendig was.

Open legde de leider ♠H, voor de aas en getroefd, en speelde ruiten voor de heer en ruiten na. Paul wilde niet troeven van een vaste en deed een schoppen weg. Nu vervolgde zuid met harten voor de aas en deed weer rui-

ten na voor ♠V en ruiten getroefd en overgetroefd. Niet overtroeven helpt ook niet: de klaverensnit zit uiteindelijk goed, dus ♠V is in alle standen gemaakt.

Alle? Nee, niet alle, want als je op de oostplaats kunt verzinnen dat de nagespeelde ruiten in slag 3 met ♠8 afgetroefd kan worden en dat maat dan net op tijd twee schoppen-rufjes kan krijgen, dan ben je creatief genoeg om ♠V down te krijgen. De Capitano hield nog een lang verhaal over ongelukjes in kleine hoekjes, suste en passant nog wat rampen van Borm-Veerkamp (mostly single player disasters by JV) en iedereen ging tevreden slapen, onbewust van de rampen die nog zouden volgen.

♣ woensdag

Een drama. Een van de Italiaanse dames heeft Frans 's ochtends gezien in de dichtstbijzijnde kerk, op de achterbank met een spel

een publiek gevaar. Ik ben boos en ik zeg niets meer."

Er viel een ijzige stilte. De sfeer was lelijk gespannen en dat zou de continuïteit van het squadra Ollandese wel eens in gevaar kunnen brengen. Op het juiste moment greep Marijke echter in:

"Edelachtbare", riep zij vol vuur, terwijl ze in gedachten wanhopig de juiste jurisdicties probeerde te vinden, "edelachtbare, gaarnewil ik deze gedachtenwisseling van mijn teamgenoot overnemen en U duidelijk maken waarom hij op die kerkbank zat met kaarten in plaats van een bijbel."

"Dat hoop ik voor U", sprak de magistraat, "anders zal ik hem strenger straffen dan wie ook."

"Wel dan", hervatte Marijke, "om meer inzicht in de achtergronden van deze gebeurtenis te krijgen, moet U weten dat Maestro Borm een beroepsspeler is. Een toegewijde beroeps."

kaarten in zijn handen. Geschrokken meldt zij dit aan de wedstrijdleiding, die hem onmiddellijk oproept voor een hoorzitting. Uw reporter zat tussen het likkebaardende publiek.

De hoofdarbiter plofte neer achter een spreekgestoelte, zette een mottige pruik op en trok meteen fel van leer:

"Maestro Borm, U bent gesignaleerd terwijl U zat te kaarten in de kerk. Wat is daarop Uw antwoord?"

"Jullie doen raar. Ik kan het probleem echt niet begrijpen. Waarom krijgt een oude man op vakantie nou last van dit soort dingen? Mag ik dus wel op het San Marcoplein de beurspagina van de Volkskrant lezen, maar als ik naar mijn kaarten grijp dan is de oude man

"Maestro Borm zijn faam is mij bekend en behoeft geen nadere toelichting, dus gaat U verder", riposteerde de gezagsdrager knorrig.

"Goed. Zoals U zult begrijpen heeft een dergelijke speler af en toe een moment van rust en meditatie nodig. Dat die momenten niet in een kerk thuishoren wil ik niet ter discussie stellen, maar als U af en toe de prestaties van Maestro's partner - ik laat hem verder ongenoemd - had gezien dan zult U onderkennen dat de Maestro niet alleen rust nodig had, doch ook geestelijke steun. En die steun, juist die extra kracht vindt hij op de plaats waar U hem aantroef. En dat hij daarbij als medium een spel kaarten hanteert in plaats van meer voor de hand liggende geschriften

lijkt mij logisch, maar wil ik met een paar voorbeelden graag toelichten."

De trekken van de arbiter leken zich te ontspannen.

"Vertel me Uw voorbeelden, mevrouw, want er bestaat een klein, let wel een zeer klein kansje dat ik ze in mijn slotoordeel zal betrekken."

Marijke snakte naar een sigaret, maar hernam zonder aarzelen het woord:

"Borm zelf zou U bij elke kaart een verhaal kunnen vertellen; ik volsta slechts met willekeurige kaarten, die me zomaar te binnen schieten. Neem nou ♠6, die ons terugvoert naar dit spel:

W/OW	♠ A V 7 6	
	♥ B 10 8 7 4	
	♦ A 9	
	♣ V 8	
♠ H 8		♠ 4
♥ A		♥ V 9 6 5
♦ V 10 8 7 3 2		♦ B 6 5 4
♣ H 10 7 4		♣ A 9 6 2
	♠ B 10 9 5 3 2	
	♥ H 3 2	
	♦ H	
	♣ B 5 3	

west	noord	oost	zuid
JV		Borm	
1♦	dbl	3♦	3♠
pas	4♠	pas	pas
5♦	dbl	pas	pas
pas			

Het is voor een speler van nivo al snel duidelijk dat je maat een onjuiste beslising genomen heeft door uit te nemen voor teveel down tegen een onmaakbare manche. Maar het werd nog erger. Noord begon met ♠A en speelde vervolgens ♥7 voor 5-H-A. Borm moest lijdelijk toezien hoe maat overstak naar ♠A en ♠B voorspeelde, in de hoop dat zuid met Hx zou dekken, de knoeler. Toen zuid dus gewoon nam en klaveren speelde, nam maatje de heer, incasseerde ♠H en speelde ruiten voor de aas. Nu vervolgde noord met zijn zorgvuldig bewaarde ♥4, zodat in dummy ♠6 en ♥V goed waren voor twee klaveren-discards: één down. Nu kon de Maestro nog wel iets over het spel zeggen, maar hij kreeg natuurlijk meteen te horen dat het nauwelijks iets kostte, met andere woorden: "of-ie maar niet zo wilde zeuren."

"Maar het spel verloor toch wel, of zat de andere tafel echt maar in 3♦?", wilde de rechter nieuwsgierig weten.

"Nee, U hebt gelijk, we zaten in 4♠, mar mijn man, de Capitano zelf, kon dat na een foute switch zo wegleggen. Dus won het spel uitein-

delijk en kon Borm helemaal niets meer zeggen."

"Dat is niet mooi, toegegeven, maar ik moet meer horen over Uw getergde talent, anders zal ik negatief beslissen", kreeg Marijke te horen.

Ze begreep dat ze tot de bodem moest gaan. "Ongetwijfeld heeft hij ook het volgende spel uitgelegd in de kerk, want daar.... maar laat ik bij de feiten blijven:

Z/Allen	♠ V 9 3	
	♥ 8 6 5 3 2	
	♦ V 8 2	
	♣ B 3	
♠ 10 2		♠ 8 7 6 5 4
♥ V		♥ H B 10 9 7 4
♦ B 9 7 6 3		♦ 10
♣ H V 10 7 4		♣ 5
	♠ A H B	
	♥ A	
	♦ A H 5 4	
	♣ A 9 8 6 2	

west	noord	oost	zuid
JV		Borm	
-	-	-	1♠'
pas	1♦	1♥	2♠
pas	pas''	2♠'''	dbl
pas	pas	pas	

' : strong club

'' : stom

''' : Borm?

NZ was een zeer gerenommeerd Pools paar en Borm kon zich niet indenken dat deze mensen met 28 punten samen in zo'n voddige deelscore zouden blijven. En omdat zijn eerste kleur niet gesteund was bood hij gewoon zijn tweede. Dat ging uiteindelijk 500 down, en hij

kreeg onmiddellijk te horen of hij 2* niet kon laten spelen en of hij nou altijd solo doorbood. Erg toch? Zoveel verstand in je beslissingen leggen, en dan zulke kritiek. Het had nog wel een manche kunnen zijn voor OW."

"Maar beweert beklagde zelf niet, dat je tegen een sterke klaver niet bang hoeft te zijn een manche te missen?", vroeg de hoofd-arbiter fijntjes. "En pas is toch ook een bod? maar ik geef toe dat west in de nadiscussie beter zijn mond had kunnen houden. Verloor dat spel trouwens echt niet? Hoe liep dat aan Uw tafel?" De magistraat begon nu duidelijk te ontdoeien.

Marijke voelde de verandering van atmosfeer haarfijn aan en besloot er nog een schepje bovenop te doen:

"Ach, Edelachtbare, mijn man en ik zijn maar eenvoudige spelers, dus met 28 punten zonder fit zitten we zo in 3SA:

west	noord	oost	zuid
-	-	-	20'
pas	2♥	dbl''	2SA
pas	3♦'''	pas	3♥''''
pas	3SA	pas	pas
pas			

- ' : multi
- '' : uitgelegd als hartens of sterk
- ''' : (met gegiechel) transfer
- '''' : man's got to do what a man got to do

En, dat moet me van het hart, mijn man, de Capitano, speelde het grootmeesterlijk af: ♠ uit voor de aas, driemaal schoppen, waarop west een ruitje wegdeed, en vervolgens vier maal ruiten (op tafel ♣B vast gedeblokkeerd), waarna links ingegooid zat. Natuurlijk was dat nog niet 100% zeker, maar toen west ♠H naspeelde dook mijn man als vanzelfsprekend de slag. West vervolgde met een kleine klaveren voor de zes, en ♣A was de negende slag."

De magistraat liet zich echter niet van de tafel kletsen:

"Dat laatste komt mij onvolwassen voor. In de eindpositie is het onnodig ♣A te incasseren. Er kan eenvoudig een up verdiend worden door ♣8 na te spelen. Maar U probeert me af te leiden, mevrouw. Laat ik dat niet nogmaals merken. Uw vervolg graag!"

Marijke begreep dat ze te hard van stapel was gelopen en nam wat gas terug:

O/allen	♦ 3 2	
	♥ A V 9 2	
	♦ 3 2	
	♣ A H 10 5 3	
♦ H V 10 8		♣ A B
♥ H B 10 3		♥ 7 5
♦ 9 8		♦ H B 10 7 6
♣ B 8 7		♣ V 9 6 4
	♦ 9 7 6 5 4	
	♥ 8 6 4	
	♦ A V 5 4	
	♣ 2	

west	noord	oost	zuid
-	JV		Mr. Borm
1♥	pas	1♦	pas
pas	dbl	2♦	pas
dbl	3♣	pas	2♣
dbl	pas	dbl	3♥
		pas	pas

"Het bieden verdient wellicht enige toelichting; Meester Borm zat zuid en had zijn partner de opdracht gegeven niet te volgen als hij tegenzat in de rechts geboden kleur. Dus bood noord niet onmiddellijk 2* maar kwam er pas later in met een doublet."

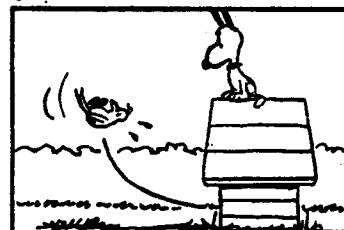
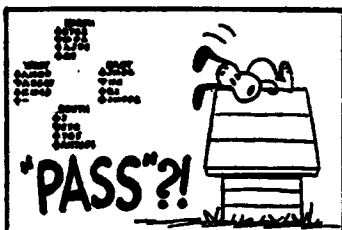
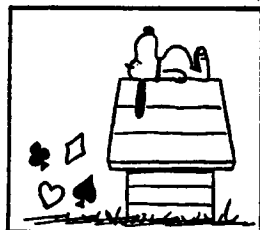
"Goed gedaan", zei de rechter vol bewondering. "Kon die meester daar niet op passen? Hier heeft hij bepaald niet te klagen over zijn maat."

Marijke slikte. Ze bedacht dat ze dit spel misschien beter niet had kunnen noemen. Om de verdediging in goede banen te leiden besloot ze tot repressieve tolerantie: "Natuurlijk edelachtbare was dit een ernstige misser. Een reden te meer om zo'n spel nogmaals in de kerk te heroverwegen, vooral omdat de ellende nog niet voorbij was. Kijk, het is niet verbazend dat Borm in 3♥ down ging maar het was natuurlijk wel krenkend van maat en tegenpartij te moeten horen dat hij down was gegaan in een pletterdichte bal, toch?"

"Een wat?"

"Sorry, ik liet me meeslepen, een maakbaar contract."

"Ah. Dat laatste mag u dan even uitleggen. Niet dat ik het niet zie, maar meer voor het publiek, ziet U."

Onmiddellijk begon Marijke te schrijven:
 "De ruitenstart is voor heer en aas, nu ♠AH en klaveren getroefd, ♠V en ruiten na en we zijn hier aangeland:

♠ 3 2	
♥ A V 9 2	
♦ -	
♣ 10 5	
♠ H V 10 8	♠ A B
♥ H B 10 3	♥ 7 5
♦ -	♦ B 10 7
♣ -	♣ V
♠ 9 7 6 5	
♥ 8 6	
♦ 5 4	
♣ -	

Als west de nagespeelde ruiten niet voortroeft, kan in noord laag worden getroefd en wordt een klaveren met ♠6 getroefd. Als west er wel voor gaat liggen kan eenvoudig overgetroefd worden om hetzelfde te vervolgen. De afgetroefde klaveren moet west overtroeven met de 10, waarna dummy aan slag gebracht moet worden met troef of een afgetroefde schoppen. Dummy kan er dan nog uit met ♠10 en houdt nog een troefvork over waar de vijand keurig in moet spelen. Zelfs een troefstart krijgt het spel niet stuk."

"En daarom", zo besloot Marijke, "moest Borm dit spel wel naspelen in de kerk, onder het wakend oog van Degene waar hij steun van verwachtte."

"Ik zie uw standpunt mevrouw en ik heb mijn mening globaal gevormd. Wellicht heeft u nog een.."

De verdediging liet hem niet uitspreken, want Marijke was op dreef en rook succes: "Een uiterst sprekend spel wil me nog wel te binnen schieten, een ouderwetse zeperd."

"Een wat?"

"Sorry. Een heel slecht spel."

	♠ B 4 3 2	
	♥ V B 3 2	
	♦ B 10 2	
	♣ 10 2	
♠ H V 8		♠ 10 6 5
♥ -		♥ 10 5 4
♦ A 9 8 7 6		♦ V 4 3
♣ H 9 8 7 6		♣ V B 4 3
	♠ A 9 7	
	♥ A H 9 8 7 6	
	♦ H 5	
	♣ A 5	

Tegen de Capitano begon west met ♠H, zodat op de vierde schoppen een klaveren wegkon. Maar de Maestro opende de defense met een kleine klaveren, een meesterzet, nietwaar?"

De magistraat knikte instemmend.

Wel, de leider troef, eindigend op tafel en liet vervolgens ♠10 razen. Omdat oost zat te dutten en niet opstapte, kwam Borm nu aan slag. Hij speelde goed ♠A en ruiten na waarop oost zijn tweede blunder maakte door ♠V in te leggen, zodat op ♠10 een schoppen wegkon."

"Maar wacht eens even, mevrouw, als west een keer is ingegooid is vier harten toch altijd gemaakt?" De rechter wou laten merken dat hij nog meedeed.

Marijke glimlachte. "Als zuid maar twee keer troef had getrokken wel, nu kwam hij in principe een entree tekort om de derde ruiten te vertroeven en west nogmaals in te gooien. Als oost in de gegeven situatie ♠V niet had ingelegd, kan de leider de ruitens niet elimineren. Als hij een kleine schoppen onderuit speelt kan west gewoon opstappen en ruiten naspelen."

En, zoals u begrijpt was na dit spel ook weer niet veel over van het altijd goede humeur van de meester. Mijn man, die naast Capitano ook arts is, constateerde bij hem een hoog queruline-gehalte 1) en stuurde hem naar een rustige plek, zodoende."

"De situatie is me volledig helder. Een getergd meester moet zijn rust hebben. Maar

waar is die partner? Die hoort hier misschien wel te sta.."

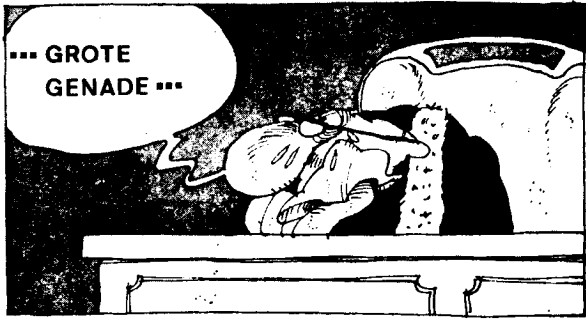
Marijke sneed hem kordaat de pas af. "Voor elke blunder heeft hij een zakje mais aan de duiven van San Marco moeten voeren. Dat leek me voldoende."

De rechter verbleekte en zette ontgaan zijn pruik af. "Grote genade, hoorde men hem mompelen, de duiven van San Marco... voor elke

Biedverloop beide tafels:

west	noord	oost	zuid
-	-	-	♥
dbl	♥	pas	♥
pas	pas	pas	

1) voor de niet-medici: adrenerge stof, ook wel ruziehormoon genoemd. Productie mogelijk in de materia alba van de hersenstam. Een relatie met het H.D.L.-gehalte is beschreven. Pathologie: querulinomen zijn zeldzaam maar niet goedaardig.

fout ...grote genade." Hij hervond echter snel zijn evenwicht.

"Mevrouw, ik sluit de zaak ten gunste van beklagde en ik moet daar aan toevoegen dat ik niet graag bij u in het bankje zou staan, tot ziens en veel succes."

◆ DONDERDAG

Een aantal major problems en minor suit disasters hebben ons de B-lijn ingejaagd. Het is de laatste dag, we moeten proberen zo hoog mogelijk in dit poultje te eindigen. De scores zijn wisselend, maar zeker niet eentonig:

♠ 5 4 3 2
♥ H 10 3 2
♦ H 3 2
♣ 8 7

♥ V 6
♥ 6 5 4
♦ A 9 5 4
♣ A H V 2

♠ H B
♥ -
♦ B 10 8 7 6
♣ B 10 9 6 5 4

♠ A 10 9 8 7
♥ A V B 9 8 7
♦ V
♣ 3

Zuid (JV) begon met 1♥. Links volgde 2♠, Borm rustig 2♥, rechts 5♠, Veerkamp ("ik laat me niet van de weg rijden") 5♥, pas, pas en oost nog eens 6♠. Dat ging uiteindelijk eentje down. Werken hoor! Aan de andere tafel werd geschiedenis geschreven onder de titel:

Het ergste wat je een dummy kan aandoen

Zuid opende 1♠ (canape), Marijke doublet, noord rustig 2♠, Paul 4♠, zuid (Terraneo) 4♠, pas, pas, Paul nog eens 5♠ en zuid ging voor de zekerheid ook nog eentje hoger: 5♠. Dat durfde niemand te dubbelen en Marijke begon met ♣A. Paul smakte zijn boer er onder en Marijke ("Hee, zou-ie ♥A hebben?") speelde trouw harten na en viel van haar stoel toen die afgetroefd werd. De verdediging kon nog terug met ♦A en terwijl dummy bleker en

bleker werd, verloor der Franz nog ♠H en even later nog ♠V. Rusteloos mompelend dat hij toch alleen maar 2♠ geboden had ging dummy even later naar de W.C. Niet meer terug gezien.

N/allen
♠ H B 4 3
♥ H V 8 5
♦ V 8 5
♣ A 4

♠ A 10 5 2
♥ 9 4
♦ B 7 6
♣ V 9 8 7

♠ V 9 7
♥ 7 3
♦ A H 10 4
♣ 10 6 5 2

♠ 8 6
♥ A B 10 6 2
♦ 9 3 2
♣ H B 3

west	noord	oost	zuid
-	1SA	pas	2♠'
pas	2SA"	pas	4♥

allen passen

' Stayman

" twee vierkaarten hoog

De klaverstart van Frans bleek catastrofaal: de leider gooide even later op tafel een ruiten weg, trok troef en speelde tot overmaat van ramp schoppen naar de heer! Die schoppens deed Paul trouwens ook goed, maar die was toen al drie ruitens kwijt. Mooi gespeeld voor 1 down dus.

Natuurlijk liet Paul zich niet alleen kennen als karakterspeler wanneer hij down ging. Let maar eens op deze, tegen de Italiaanse dames:

♠ 10 8 4 2
♥ H 6 3
♦ H 7
♣ V 9 7 4

♠ B 9 6 3
♥ A 8 2
♦ V 9 6 3
♣ H 10

♠ A 7
♥ V B 9 5 4
♦ 10 2
♣ 8 6 5 3

♠ H V 5
♥ 10 7
♦ A B 8 5 4
♣ A B 2

Tegen 2SA begon Veerkamp met ♣3 voor de aas en ♠7 na. De leider vervolgde handig met ♦4 naar de 7. Borm nam, zuchtte eens diep en speelde ruiten op de keeper. Nu speelde zuid klaver voor boer en heer, kreeg schoppen na voor de vrouw, probeerde ♦A en nam, toen dat nix werd, de boel maar mee voor 1 down.

"Ja," zei Snor nadenkend, "schoppen is een betere start dan ruiten, want Bxxx heeft vier steuntjes en Vxxx heeft maar drie steuntjes

(een steuntje is in het Borms een honneur of een aanliggende kaart). Dus de kans dat Bock als start beter is bedraagt 33%. "En," zo vervolgde hij olijk, "als ze aan de andere tafel ruiten starten dan is het zomaar een manche. Let maar op."

Hij bleek gelijk te krijgen. Weliswaar zat Paul maar in 1SA ("Als ze geinviteerd had, had ik 'm aangenomen.") maar na de ruitenstart voor de boer, speelde hij a tempo ♣B na na ("Ja, zulke slechte communicatie.") voor de heer, ruiten voor de heer, schoppen naar de heer, ♠A, ♣A, ♠V, ♠9 (Paul ruiten weg, west harten en schoppen weg) en schoppen na voor de aas van oost. Die kon alleen maar harten naspelen voor west. Die incasseerde ♠V nog maar de rest was voor peppie.

In de nabespreking probeerde Borm nogmaals zijn theoretische verhandeling over steuntjes en percentages te slijten, maar het team had zich al weer over een ander spel gebogen, een tijgerprestatie van Mama Marijke dit keer:

O/W	♠ B		
	♥ V B		
	♦ A V B 9 7 4 2		
	♣ 7 3 2		
♠ 10 7 6 2		♠ H V 9 8 5 4	
♥ H 9 8 7 6 4 3		♥ 10 5	
♦ 8		♦ H 3	
♣ 6		♣ A 5 4	
	♠ A 3		
	♥ A 2		
	♦ 10 6 5		
	♠ H V B 10 9 8		
west	noord	oost	zuid
-	-	1♠	2♠
4♠	5♠	allen passen	

Dat wordt een beetje lastig voor de verdediging, en omdat ze haar maat toch geen ruitenruffje meer kon geven, stond Marijke op het punt nu ♣A en klaver na te spelen. Tenminste, dat was ze van plan. Maar op ♠H kreeg ze zo'n enorm hartensignaal van Paul, dat ze geschrokken haar troeven vasthield en trouw ♥10 speelde (N.B. voor dit verslag waren alleen nog de notities van il Capitano beschikbaar. Zijn woord is voor ons wet, dus waarom verder informeren?).

Aan de andere tafel sloeg de vijand volledig op hol. Borm-Veerkamp lieten ze uithijgen in 5♠ en noteerden kalm min 1.

Overigens hebben we met Marijke nog meer plezier gehad. Zoals tegen een paar Italiaanse toernooiratten, dat geen systeemkaart had. Ze zaten al te wachten toen la Mama kwam aanslenteren (kopje koffie linkerhand, omvangrijke handtas rechts) en ontspannen ging zitten.

"Caldo, eh?" zette mannetje 1 in.

"Si. Do you have a convention card?" riposteerde Moe.

Het haantje op leeftijd deinsde achteruit. Zou zijn taxatie van deze tegenstandster onjuist zijn? Hij besloot van niet en legde vaderlijk een hand op haar schouder. "No cards, but its verry iezie, we play ze strong kloeb, ze.."

Hij werd onderbroken. "Write it down please," zei de moeke bokkig. De man raakte in paniek. Dit was ongehoord. "But it's veerie iezie, ze wan kloeb.."

"Schrijf het maar op," met een schrijvend handgebaar om die buitenlandse analfabeten duidelijk te maken.

"Oh, eh, tournament director!"

En natuurlijk had de wedstrijdleader wel een paar blanco kaartjes en konden de heren eerst hun strong kloeb op papier zetten. En daarna gingen we kaarten:

♠ A 10 2	
♥ H	
♦ V B 10 8 7 5 4	
♣ B 3	
♠ B 2	♠ H 6 3
♥ A 7 5 4 3	♥ 10 8 6
♦ H	♦ 9 6 2
♠ 9 8 6 5 2	♠ H V 10 7
♠ V 9 8 5 4	
♥ V B 9 2	
♦ A 3	
♣ A 4	

Eigenlijk een heel eenvoudig spel: OW moeten tijdig hun ♠H veiligstellen en dat kan op verschillende manieren; Paul koos de meest enthousiaste: hij startte de bak van de leider, die attent het aas nam en klaver vervolgde. Marijke dook en nu zette de leider de kroon op het werk door meteen ruiten te vervolgen.

In 4♠ kreeg Marijke klaver uit voor boer, vrouw en aas. Ze legde een harten op tafel en west nam, om met ♠8 te vervolgen. Toen die hield verbond hij daar kennelijk allerlei conclusies aan want hij speelde vervolgens ♠H na. Marijke veerde op. Dat was al één slag.

Nu nog even ♠A en schoppen naar de vrouw en tok. Marijke mompelde nog iets over Italiaanse signalen en schreef tevreden.

Het afspel op de andere tafel was zeker zo gedenkwaardig. Daar hadden de neven van Strong-Kloeb 4♣ in de andere hand gemanceuvreerd en dit voordeel kon slechts door de leider worden gecompenseerd: Veerkamp begon met ♠H voor het aas. Nu harten naar de secce heer in de hand en Borm dook (ai-ai-ai). Nu ♠V en, toen Veerkamp zonder denken klein legde, het aas eroverheen (ai-ai-ai). Als dit je overkomt als leider in Holland, ga je als een speer troef spelen maar in Italië zijn ze wel meer gewend: dus gewoon ruiten na en Borm troefde verbaasd. Klaver na was voor de vrouw en nog eens ruiten. Voortroeven met ♠V is nog steeds voldoende maar de mist was nog niet opgetrokken en dus ging er iemand down door drie troefslagen en ♠V. Voor beide partijen niet iets om trots op te zijn.

♠ H 5	
♥ V 6 4 3	
♦ B 2	
♣ H 9 8 5 4	
♠ 8.4	♠ B 10 7 6 2
♥ H 10 5	♥ A 8
♦ V 8 3	♦ 10 7 6 5 4
♣ B 10 7 6 3	♣ A
♠ A V 9 3	
♥ B 9 7 2	
♦ A H 9	
♣ V 2	

Tegen P+M opende zuid een strong kloeb, noord bood 2♣ (echt, 8+) waarna de trein in 3SA tot stilstand kwam. Paul besloot nu van de klaverstart af te zien en begon met ♥5. Marijke nam en switchte ruiten. De leider dook, nam de nagespeelde ruiten en kon zijn contract alleen nog maar maken als de ruitens 5-3 zouden zitten en hij het goede aas er eerst uit zou kunnen pesten. Hij taxeerde de ruitenlengte links, speelde dus harten na en ging 1 plat.

Aan de andere tafel zat Borm in 4♥. Hij kreeg wel een klaverstart (♠10) en zag rechts nemen en ruiten switchen. Borm nam, kon de klavers niet lezen en koos voor een schoppenoversteekje. Harten na was voor de 8, boer en heer. Op dit punt gaf west de show weg: hij speelde klaver na, zodat oost mocht kiezen of hij de

troefpositie zou verraden door te duiken of het contract kon geven door te troeven met ♠A. Hij troefde uiteindelijk, mompelde iets over partners en berggeiten en stak zijn kaarten weg.

Ook de laatste dag was niet echt om te juichen, waardoor de viertallen een avontuur zonder helden dreigde te worden. Veerkamp schoot tekort op deze:

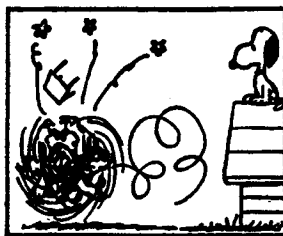
Z/allen	♠ 10 7	
	♥ V 10 2	
	♦ V 9 6 5	
	♣ A V 7 3	
♠ A B 9 6		♠ H 8 5 4 3
♥ 5		♥ B 9 4
♦ H B 8 2		♦ 4
♣ 10 5 4 2		♣ H B 8 6
	♠ V 2	
	♥ A H 8 7 6 3	
	♦ A 10 7 3	
	♣ 9	

Na 1♥-2♣-2♦-4♥ startte west met troef. "Nou," dacht Japie monter, "dan zal-ie links en rechts wel wat prentjes hebben." En met de geruststellende gedachte dat ♠H nog zomaar goed kon zitten ook, speelde hij driemaal troef, ♠A en ruiten naar de vrouw. Die vrouw hield maar dummy zuchtte diep en stak zuchtend een Caballero op. Met een slim gezicht probeerde Jaap nog schoppen voor vrouw en aas, waarop west zijn ruitens incasseerde en klaver naspelde! Veerkamp was verdrietig over zijn contract maar niet door tranen verblind, dus stapte hij op en schreef 1 down.

"Ja," lichte Borm zijn zucht toe, "als zulke spelers troef starten, zitten ze echt goed tegen."

Aan de andere tafel startte signora Capitana gewoon met klaver, waarop de leider tweemaal sneed in ruiten en het spel zonder commentaar weggestopt werd: no board.

N/OW	♠ V B 6 3	
	♥ H B 5	
	♦ A 5	
	♣ A 7 5 2	
♠ A 9 2		♠ 10 8 5
♥ 6 3 2		♥ V 9 8 7 4
♦ V 10 8 4 3		♦ B 7
♣ V 8		♣ H 10 6
	♠ H 7 4	
	♥ A 10	
	♦ H 9 6 2	
	♣ B 9 4 3	

Noord, een aardige Poolse jongen, opende een Poolse klaver, zijn maat (ook een a.P.j.) deed een sans, noord 2SA en zuid, jawel, de derde. Tot nu toe weinig spectaculair. Veerkamp startte $\diamond 3$, voor de boer en laten houden. Borm $\spadesuit 7$ door, voor het aas en $\clubsuit V$ (gedoken) en $\heartsuit H$ voor het aas. Nu $\diamond 10$ voor de heer (noord klaver weg, oost harten weg) en $\heartsuit A$, gevolgd door $\heartsuit 10$ voor de vrouw. Borm speelde harten op de keeper en de leider incasseerde zijn schoppens tot deze -overzichtelijke-eindpositie:

$\spadesuit -$	$\spadesuit -$
$\heartsuit -$	$\heartsuit -$
$\diamond -$	$\diamond -$
$\clubsuit A 7 5$	$\clubsuit H 10 6$
$\spadesuit -$	$\spadesuit -$
$\heartsuit -$	$\heartsuit -$
$\diamond V$	$\diamond -$
$\clubsuit V 8$	$\clubsuit H 10 6$
$\spadesuit -$	$\spadesuit -$
$\heartsuit -$	$\heartsuit -$
$\diamond -$	$\diamond -$
$\clubsuit B 9 4$	

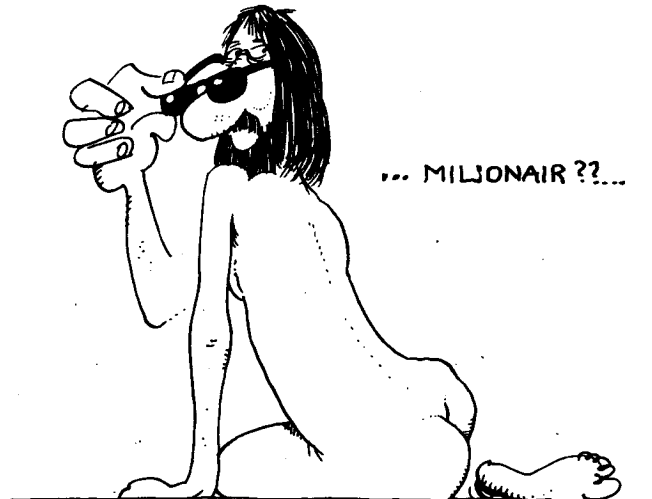
De leider mag nog een slagje verliezen. Hij speelde $\clubsuit 5$ uit dummy en op dat moment kreeg Borm een van zijn spaarzame brain-waves: hij was wat kwijt en dacht dat de leider nog $\diamond x$ en $\clubsuit Vx$ had. Dus stapte hij attent op met $\clubsuit H$ en speelde $\clubsuit 6$ na. En daarmee gaf hij de leider zo ongeveer de enige kans om uit deze eindfiguur nog twee slagen te halen (precies, niet iedereen noemt dat een brain-wave). Maar ja, zoals ik al zei, zuid was geen gewone speler, maar een aardige Poolse jongen en die a.P.j. ging er nu van uit dat Frans $\heartsuit Vx$ had gehad. Dus legde hij $\clubsuit B$ en was alsnog down. Wat? De andere tafel? Niets bijzonders; de sans zat in de andere hand, kreeg een hartenlead en was in 30 seconden gemaakt.

Zoals al gezegd, was de laatste dag niet om over naar huis te schrijven. Gelukkig werd de laatste wedstrijd tactisch gespeeld en dik gewonnen; Paul en Marijke hadden hun zoveelste

moete lijst ("Usually when I play against a lady I think mjamie-mjamie, but I was wrong this time. You weren't in Miami, by the way?") en Veerkamp-Borm begonnen tegen een paar sympathieke Britten tijdig biertjes uit te delen. De zesde plaats in de B-groep was nog goed voor 600.000 lire, leuk als kostendekking maar te weinig om het oorspronkelijke plan (telegram naar Nederland: "stop-komen niet terug-stop-miljonair geworden-stop") uit te voeren. Misschien ooit nog eens, als we weer leuk willen kaarten in een dure maar bijzondere stad.

♥ EINDSTAND

1. SCOTTI (Buratti, Pabis Ticci, Mosca, Boccho, Stefano, Mariani)
2. PIETRI (Pietri, Ferraro, Rinaldi, Duboin, Visentin)
3. INTERCOS (Romanski, Zurek, Zaremba, Ostrowski)
4. TAURUS (Dumbovich, Kovacs, Magyer, Szilagy)
5. RETAGGLIATA (met Bianchi, Valenti e.a.)
6. GRAFE (Vivat, Pichler, Gabor, Viktor)
7. ZURIGO (Belladonna e.a.)

O/NZ ♠ V 9 4
 ♡ A 9 7 5
 ◇ A V 10 8
 ♣ 7 6

♠ H 6 2 ♠ A 10 7 5
 ♡ V B 8 6 ♡ H 4
 ◇ B 9 7 ◇ H 6 5 4
 ♣ A B 9 ♣ H 4 2

 ♠ B 8 3
 ♡ 10 3 2
 ◇ 3 2
 ♣ V 10 8 5 3

west	noord	oost	zuid
-	-	1◇	pas
1♡	pas	1♠	pas
2SA	pas	?	

Het Utrechts Nieuwsblad zond een heuse verslaggever en fotograaf naar Vleuten om de wedstrijd Gdansk-CPP te coveren. Hoewel Rien Klijn wel eens signaleerd is op een top-integraal, lijkt hij nog niet helemaal in de gaten te hebben hoe het er bij een bridgewedstrijd aan toegaat. Wij plaatsen hierbij enkele saillante gedeelten uit het op 1 december paginabreed verschenen artikel, dat de titel droeg: "Bij topbridge zie je geen spoor van spelers" en als kostelijk chapeau "Poolse spelers op zolderkamer boven 'n Vleutens cafe".

(Door Rien Klijn)
VLEUTEN — Topsport aanschouwen is niet alleen een fascinerende bezigheid door de prestaties, maar zeker ook door het in levende lijve zien van die beroemdheden. Soms lachen ze, soms huilen ze en soms lijken ze op gewone mensen. Je mag ze aanmoedigen en zelfs bij hun voornaam noemen. Niet in elke sport gaat dat zo. Bij schaken bijvoorbeeld moet je er wel het zwijgen toedoen, maar je ziet grootheden als Karpov, Kasparov, Timman en anderen wel op het podium zitten. Alleen dat al is het summum voor de liefhebber.

Bridgen maakt daar een uitzondering op. De meest vakbekwamen van het edelste der kaartspelen, zoals ze dat zelf in die kringen noemen, zonden zich bij een wedstrijd af van het publiek. Je mag de

verrichtingen dan wel volgen via een groot scherm in een zaal, maar zien ho maar. Dat geeft je toch iets onbevredigends, iets onpersoonlijks. Hoe zien zo'n Max Rebatu, André Mulder, Henk Schippers, om maar een paar Nederlandse toppers te noemen, er nu eigenlijk uit? Dat geheim wordt niet onthuld want je krijgt ze gewoon niet te zien.

Vrijdagavond waren we in restaurant De Brouwerij in Vleuten op bezoek waar vier sterke Poolse bridgers het opnemen tegen vier leden van het Nederlandse topteam CPP bestaande uit Max Rebatu met zijn partner André Mulder en Henk Schippers met partner Hans Vergoed. Zeg vooral geen 'maat' want dan komen we in de klaverjaswereld terecht en dat is heel anders.

In de benedenzaal bevonden zich ongeveer vijftig mensen die aandachtig naar een groot scherm keken. Daarop werden de kaarten geprojecteerd die de spelers in handen kregen. Een dame vertelde daarbij het biedverloop en het afspelen. De meest ijverige onder de toeschouwers noteerden het verloop en als reden vertelden

Wat zou U doen? Gesloten maakten Andre' Mulder en Max Rebatu gemakkelijk hun contract voor +150. Anton Sekowski probeerde echter 3SA. Daartegen kwam zijn naamgenoot heel listig met OV uit. Zeker zo briljant dook Sekowski echter. In de roes van zijn geslaagde truc speelde Anton Maas echter onverwijld 10 na, die de andere Anton uiteraard naar zijn boer liet lopen: contract en nog eens 6 imps voor de Polen. Gdarisk, de winnaar van Caransa '84, won uiteindelijk met 18-12 (49-33), en stelde zich meteen kandidaat voor dit jaar.

V.N.L.R.: JANINE, VERGOED, DUDZINSKI, MALEK, MAAS

ze daar veel van te kunnen leren.

De spelers zelf waren onzichtbaar en als de organisator van deze bridge-interland, Pieter de Wit uit Vleuten, niet als gids was opgetreden, hadden we ze nooit gevonden. Eerst een trapje omhoog, dan een smal donker gangetje door, weer een trapje op en dan een deur. Daarachter een grote ruimte. Door de schuine balken aan de kant kennelijk een zolderverdieping. Weggedoken in een hoek, onder de schuine balken ontwaren we een viertal. Max Rebatu en André Mulder en als tegenstanders de Polen Adam Dudzinsky en Andrej Matek. Ze kijken even op naar de stil naderbij sluipende gestalten maar staren vervolgens weer diep op hun kaarten.

Naast het viertal zit Janine, de vrouw van de in bridgekringen al even bekende Toine van Hoof. Op een fluitertoon, zoals Ben de Graaf dat bij biljartwedstrijden pleegt te doen, geeft ze de bied- en afspelgegevens door aan haar collega in de benedenzaal.

Als leek vraag je je dan af waarom het viertal - het andere viertal schijnt zich weer in een andere optrek verborgen

te hebben - niet gewoon beneden aan een tafel op een podium kunnen gaan kaarten.

Het blijkt een uiterst domme en daarom pijnlijke vraag. Bridgers tijdens belangrijke wedstrijden moeten in volstrekte afzondering zitten omdat er geen enkele kans mag bestaan tot valsspelen. Een seintje van een handlanger in de zaal zou de hele pret grondig bederven. Bij grote toernooien zitten de deelnemers zelfs achter een scherm en blijven voor elkaar onzichtbaar, op de handen na die de kaarten neerleggen. Trekken met je mondhoek waardoor je te kennen geeft in het bezit te zijn van schoppenaas heeft dus geen enkele zin.

Aan Pieter de Wit vragen we hoe topbridgers uit Polen in Vleuten terecht komen. Hij vertelt: „Een aantal jaren geleden hebben bridgers van de bridgeclub DDS uit Vleuten, die veertien jaar geleden werd opgericht door drie dames, deelgenomen aan een toernooi in Polen. Daaruit zijn contacten ontstaan en dat leidde vier jaar geleden tot een tegenbezoek. Er kwamen twintig spelers en speelsters uit Polen die onderdak kregen bij leden van

OPLOSSING TEGENSPELPROBLEEM

Noord is echt niet gek geworden met zijn kwetsbare 2♠-volgbod. Veel punten kan hij niet hebben gezien dummy en het bieden. Hij zal dus een uitgesproken distributioneel spel hebben. Het ruitenspel van de leider wijst daar ook op: tempo om tijdig de ruiten te kunnen ontwikkelen. Om daar natuurlijk zijn verliezers op kwijt te raken. Welke verliezers? Juist, ja, klaveren. Dus? Het hele spel:

W/Allen ♠ A 8 6 4 2
 ♡ -
 ◇ A 9 8 5 4
 ♣ 9 7 4

♠ 10 5 3
 ♡ V B 5 4
 ◇ H 10
 ♣ H 6 5 2

♠ H V B 7
 ♡ 10 8 3
 ◇ B 3 2
 ♣ A 8 3

♠ 9
 ♡ A H 9 7 6 2
 ◇ V 7 6
 ♣ V B 10

meteen tracteerde op zo'n lekker Kreijns-spelletje:

Z/niem ♠ 7 2
 ♡ A 6 4 3
 ◇ A H 7 5
 ♣ 10 6 2

♠ V
 ♡ V 10 9 7 5 2
 ◇ V 9
 ♣ H B 5 3

♠ H B 8 6 5 4
 ♡ -
 ◇ 10 6 4 3
 ♣ 9 7 4

♠ A 10 9 3
 ♡ H B 8
 ◇ B 8 2
 ♣ A V 8

west	noord	oost	zuid
Fucik	vd Haar	Kubak	Kreijns
-	-	-	1SA
2♣	3SA	pas	pas
pas			

...Kreijns-spelletjes...

Fucik kwam uit met ♡10, waarop Kubak een schopje afgooide, Kreijns speelde ♡2 na, via de negen voor de heer en een kleintje. Uit dummy speelde hij ◇5 terug, en toen Kubak een kleintje bijspeelde legde Kreijns ♡8 voor ♡V van Fucik. Deze vervolgde met ♡V (Kubak weer een schopje weg) voor de heer. Kreijns incasseerde ♡B en speelde toen...

Nou, op de andere tafel was het tot nu toe, inclusief biedverloop en van slag tot slag, precies hetzelfde gegaan. Maar nu scheidden zich de wegen tussen de oud-wereldkampioen en de huidige Europese kampioen Berger. Want de oude vos speelde ♣3 na!

Fucik, met ♠V sec aan slag gebracht, speelde uiteraard ♡9 na voor de aas in dummy (Kubak een klavertje weg), en Kreijns cashte ♡A, waarop hij ♣8 wegdeed (Fucik had op die twee laatste ruitenslagen een harten en een klaveren laten gaan). Schoppen uit dummy voor ♣B en ♠A, en ♠10 na maakte de verdediging tenslotte kansloos: Kubak kan nog wel een keer de klaveren aanvallen, maar leider neemt gewoon met de aas en heeft 9 slagen.

Merk op dat Kubak ♠V niet met de heer mocht overnemen om tijdig de klaveren te kunnen aanvallen, want op dat moment zou Kreijns nog rustig kunnen snijden en later de snit op ♣B nemen.

Merk verder op, dat Kreijns in slag 8, toen hij ♡A had geincasseerd, nog een alternatief had ook: harten na uit dummy zou Fucik aan slag hebben gebracht, die dan uiteindelijk in de klaverenvork moet spelen. Maar die speelwijze is minder zeker, aangezien nog de (kleine) kans bestond dat Fucik - heel slim - van ♠Vx de vrouw had gelegd om later nog een exit te hebben...

Zaterdag

De volgende dag namen 96 sterke teams, waaronder 28 buitenlandse, plaats in de speelzalen van het Okura-hotel in Amsterdam.

De Denen kwamen met maar liefst 5 teams (onder wie Auken, Werdelin, Møller, Koch) en die zouden de Nederlandse topteams in de slotfase van het toernooi nog knap voor de voeten lopen. Ook 5 Britse teams, waaronder de titelverdedigers Jourdain, Simpson, Silverstone, Shenkin (Okura), 4 Duitse, 3 Poolse en 3 Finse teams, waarbij Jouko Renqvist zich voor het Finse Damesteam had weten te plaatsen. Nagenoeg de komplette vaderlandse top trad aan, om nog even lekker te oefenen voor het slotweekend van de MK en eerste divisie. Misschien tekenend dat er zo weinig Starspelers meededen...

Grootste blikvangers waren natuurlijk de regerend Europees kampioenen: de Oostenrijkers Berger-Meini en Fucik-Kubak, die onder de sponsornaam HMC opereerden.

Al vrij snel moest team Interpolis (Studiecentrum: Enri Leufkens-Berry Westra en Hans Kreijns-Hans van de Haar) - het is even wennen, die shirtreclame in het bridge - aantreden tegen de Oostenrijkers. Pal na afloop liep ik Kreijns tegen het lijf, die me

In die beslissende slag speelde Berger ook schoppen, maar de verkeerde: ♠10, en ging twee down, beslissend voor de 18-12 winst voor Studiecentrum.

Als je dan de volgende ronde met 13-17 verliest van een tweede-klas team, dat wonderwel de hele dag de ranglijst had aangevoerd, sta je wel raar te kijken. Het zou later nog een duur puntenverlies blijken ook.

In de vierde ronde vond de prestigematch plaats tussen CPP (op dat moment derde) en, ik krijg het haast niet over mijn lippen, Schilderswacht. Zo heette Hok dat weekend. Het team van Pieter Bas Wintermans, Leo van den Brom, Erik Kirchoff en Kees Tammens stond toen vierde. Ik ging er dus lekker voor zitten, maar er gebeurde niks. Tot het voorlaatste spel:

♠ B 8 7 4
♥ A H B
♦ H 8 7 5
♣ H 10

♠ A H 10 3
♥ V 9 8
♦ A V 6 3
♣ 6 4

♠ 5 2
♥ 7 6 5 3
♦ B 10 9 4
♣ V 8 3

♠ V 9 6
♥ 10 4 2
♦ 2
♣ A B 9 7 5 2

west	noord	oost	zuid
vd Brom	Vergoed	PB	Maas
-	-	pas	pas
1SA	pas	pas	dbl
pas	pas	pas	

Doublet=lange lage kleur

...good sport...

Hans Vergoed wilde eerst wel eens even kijken met ♠A, en toen was het wel duidelijk: hij switchte ♠H, en toen hij vervolgens ♠10 op tafel legde zei hij met een grote grijns: op-letten, Anton! Zelfs Leo van den Brom kon er nog wel om glimlachen, terwijl hij wist dat hij voor 1100 lag en de wedstrijd voor HOK verloren was. Good sport, die Leo.

"Leuke conventie, he" zei Anton Maas na afloop. Precies op het goede moment, ja.

Zaterdagavond

s'Avonds was er een leuke biedwedstrijd voor het rama onder het motto: CPP tegen de rest van de wereld. CPP trad op volle oorlogssterkte aan tegen Silverstone-Shenkin, Auken-Werdelin en Berger-Meinl. De match ging over 15 redelijk normale spellen, niet van die biedwedstrijdgedochten. CPP won ruim, met Maas-Schippers als onbetwiste koplopers, die wonderlijk, voor velen onbegrijpelijk maatwerk demonstreerden. Hadden ze op spel 2 voor groot slem slechts 2 (!) biedronden nodig, zo bleken ze er 9 ronden over te doen om op spel 6 ♣ te bereiken. Silverstone-Shenkin deden er, in de stijl die we ook van het Engelse voetbal kennen, maar 3 rondjes over. Probeer U maar eens:

W/Allen	♠ A 5	♠ H V 6
	♥ A H 8 7 4	♥ 10 6 5 3 2
	♦ H 7	♦ A 8 2
	♣ A 9 6 3	♣ H 8

De moeilijkheid zit 'm niet in azen, heren en andere controles, want die hebt U zat. Het gaat erom precies de verdeling uit te vinden. Geef oost 2 schoppen en 3 klaveren, en ♣ is niet te maken.

Zondag

De volgende dag volgde ik enige tijd de verrichtingen van oude kennissen en vrienden uit Gdańsk, met name van het team dat CPP had verslagen. Ze wonnen en scoorden regelmatig, maar zelden met grote cijfers zodat ze alsmaar in de subtop bleven hangen. En telkens sterke en behoedzame tegenstanders. De Polen leken me nogal timide, vooral in het begin. Ik was een wat steviger, agressievere biedstijl van ze gewend.

Zo trof ik ze ook aan tegen een stel Fransen, die kennelijk zelf het merk Heliavia op hun colberts hadden genaaid, of dat door hun vrouwen/vriendinnen hadden laten doen. Maar die zagen er evenmin naar uit bedreven te zijn in naai- en verstelwerk. Aan die Fransen had Gdańsk duidelijk een zware dobber, en de wedstrijd eindigde in een gelijkspel. Gaande de wedstrijd werd ik steeds nieuwsgieriger naar die Fransen, en ik raadpleegde dan ook na afloop meteen de deelnemerslijst om te zien wie dat nou waren. Nou, dat bleken inderdaad geen kleine jongens: Mouiel-Levy en

Mari-Tissot. De toernooi-organisatie had de pech het Franse sterrenteam van Chemla/Peron/Lebel/Sharif te moeten missen, maar dit Heliaviateam bleek zeker een waardige vervanging.

Toen deze dan ook later moesten optreden voor de vue-graph tegen HOK, spoedde ik me naar de ramazaal, waar Cees Kaiser, die zich vrijdagavond al lekker had kunnen inwerken, het commentaar verzorgde.

Op het eerste spel, waarbij je kon vergelijken met de resultaten van de gesloten kamer, was het al meteen raak:

N/OW	♠ A 10 9 8 3		
	♥ 5 4 2		
	♦ 2		
	♣ A B 5 2		
♠ 7		♠ 5 4	
♥ H V B		♥ 10 8 7 3	
♦ B 7 6 5 4 3		♦ 10 9	
♣ H 10 6		♣ V 8 7 4 3	
	♠ H V B 6 2		
	♥ A 9 6		
	♦ A H V 8		
	♣ 9		

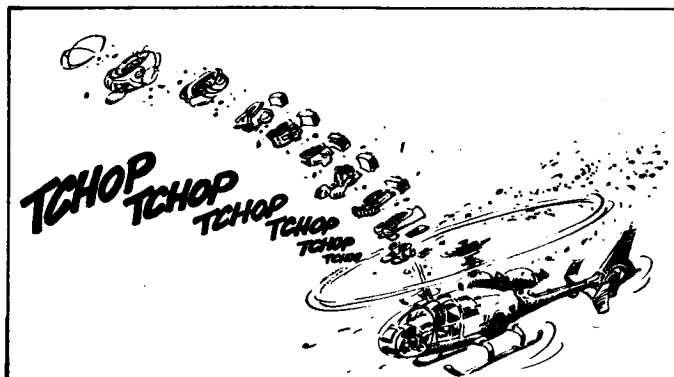
west	noord	oost	zuid
Mari	vd Brom	Tissot	PieterB
-	pas	pas	1♠
pas	4♦	pas	4SA
pas	5♥	pas	6♣
pas	pas	pas	

Zo ging het biedverloop in de gesloten kamer. Het 4♦-bod is een splinterbod, en het is nu voor Pieter Bas erg lastig om nog uit te vinden of het 6 of 7 moet zijn.

Voor het rama ging het iets anders:

Kirchhoff	Mouiel	Tammens	Levy
-	pas	pas	1♠
pas	3♠	pas	4SA
pas	5♠	pas	7♣
pas	pas	pas	

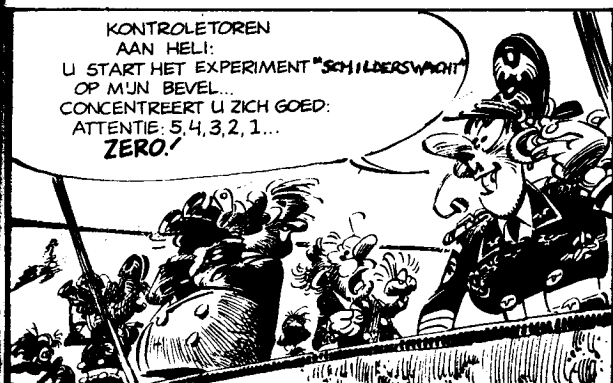
Het spontaan applaus weerklonk. Een mooi groot slem, waarbij de Fransen het met hun biedsysteem iets makkelijker hadden: 3♠ = echt, met een sterke, manche-inviterende verhoging naar 3♠, en op 4SA gaf Mouiel met 5♣ aan 2 azen te hebben met nog wat extra's.

Dat waren 11imps voor Heliavia, en er zaten dus bepaald geen brokkenpiloten in dat team. Twee spellen later won HOK 5imps terug als gevolg van een zwak puntje in het Majeure Cinqüieme (zie Biedsystemen der Kampioenen, deel 3, Star Magazine nr.27):

Z/Niem	♠ 8 6 4 3		
	♥ V 8		
	♦ V 8 2		
	♣ A V 8 5		
♠ H V 7		♠ B 9 2	
♥ A 9		♥ 6 5 3 2	
♦ H B 9 7		♦ 6 4 3	
♣ 9 7 6 3		♣ B 10 4	
	♠ A 10 5		
	♥ H B 10 7 4		
	♦ A 10 5		
	♣ H 2		

Hier blijkt het nadeel van de 16-18 SA, dat ook in het Franse systeem ingebouwd is. Je mag met 15 punten en een 5-kaart harten 1SA openen, maar alleen met slechte harten. Levy vond zijn hand niet geschikt voor een 1SA-opening en moest derhalve 1♥ openen en 1SA (12-15) nabieden, waarop Mouiel met die kale

tien punten uiteraard paste: +4. De 12-15 range is te groot.

Wintermans-Van den Brom boden gewoon Sint en Schipperheyn: 1SA - 3SA, en wonnen dat.

De genadeklap voor HOK kwam echter op het spel erna. Wintermans-Van den Brom waren down gegaan in 4♣, en ook Mouiel zat in dat contract:

W/NZ	♦ H V 9 8 6	
	♥ A V 9 6 4	
	♦ V 9	
	♣ 6	
♣ 10 7		♣ B 5 3
♥ H 10 7 3		♥ B 8 2
♦ H 8		♦ B 7 6 5 2
♣ A 10 5 4 2		♣ H 9
	♦ A 4 2	
	♥ 5	
	♦ A 10 4 3	
	♣ V B 8 7 3	

Tammens (oost) kwam uit met ♦5 voor de heer, gevolgd door klaveren voor de heer. De nagespeelde klaveren voor de boer en de aas werd getroefd in de hand. Op dat moment wees Cees Kaiser de zaal erop, dat leider, om het contract te kunnen maken, beslist de harten-snit dient te nemen. Dat is ook een iets kansrijker speelwijze dan de harten heer eruit troeven. Mouiel speelde echter ♥A, harten getroefd, ♦V en weer harten getroefd. Hij wilde vervolgens ♠A cashen, maar Erik Kirchoff knalde er troef 10 in! OOOHHH, ging het als een vloed door de zaal, waarop Cees Kaiser opmerkte: "Ik kan iedereen hier aanraden vaker van dit wapen gebruik te maken. Hebt U 'n paar waardeloze troefjes, ram er dan maar meteen de grootste - de negen of de tien - in. Het kan zelden kwaad, en het leidt vaak tot verrassende resultaten."

Mouiel troefde over met ♠H en troefde nog een hartje met ♠A. De positie werd dan:

	♦ V 9 8	
	♥ V	
	♦ -	
	♣ -	
♣ 7		♣ B 5 3
♥ -		♥ -
♦ -		♦ B
♣ 10 5 4		♣ -
	♦ -	
	♥ -	
	♦ 10	
	♣ V 8 7	

Mouiel speelde ♦10 na.

Kirchoff had kennelijk dat spelletje van Anton Maas tegen Gdanisk, waarin Anton heel leip met ♦V was uitgekomen maar zijn succes weer verprutste door met ♦10 na te komen, nog niet

gelezen. Want dan zou hij gewaarschuwd zijn niet twee keer in één spel dezelfde truc te doen. Maar nee, Kirchoff ramde er z'n tweede troefje in, en nu ebde er een OOOHH door de zaal. Mouiel troefde over en en speelde ♥V na. Tammens moest troeven en in de ♣V9-vork spelen. Had Kirchoff ♣7 bewaard dan had hij kunnen overtroeven en zo zijn maat uit de plating kunnen halen. Dat geintje kostte HOK 12 imp. De Fransen wonnen uiteindelijk met 20-10, en legden daarmee de basis voor de derde plaats, die ze behaalden. HOK zakte tenslotte naar een wat teleurstellende 17e positie.

De Oostenrijkers wisten tenslotte met 5 punten voorsprong op Studiecentrum eerste te worden door in de finale het kansloze Begas op te rollen. CPP liep tenslotte tegen Denemarken B een flinke nederlaag op en eindigde, ook wat teleurtstellend, als vijfde.

Maar de echte finale bleek zaterdag al te zijn gespeeld: tussen Kreijns en Berger.

© Star Magazine 1986

5 MINUTEN PROBLEEM deel II

♦ A 9 6 3 2
♥ A H 8 5
♦ 7
♣ A 5 2
♦ H 10 8
♥ V B 4 3 2
♦ A H
♣ B 7 4

De vooruitzichten zijn niet best: met een zekere klaverloser moeten de schoppens zonder verliezer gespeeld worden. Er zijn echter nog extra kansjes bij een klaverblokkade, waarbij oost schoppen of ruiten in de dubbele renonce moet spelen. Dus ♣ A in slag 1, troeven trekken (oost heeft er 3), ♦ AH in dummy klaver weg, en met klaver van slag. Oost neemt ♣ H en speelt na enig gepelns ruiten in de dubbele renonce. Hoe te profiteren van deze situatie?

Verder op blz. -30-

MAJESTEITSSCHENNIS IN DE MK

EEN DRIEKONINGEN VERHAAL

Het was stil in het ziekenhuis. Zo tegen de Kerst gingen altijd de meeste patiënten voor zover mogelijk naar huis. Hier en daar lag op zaal een zieke, maar de ontspanningsruimtes lagen er verlaten bij. Alleen in de oostvleugel viel nog wat leven te bespeuren. In de televisiezaal zaten twee oude mannen, beide met vrij lang haar en een grote baard, naar teletekst te kijken. De een zat in een rolstoel en had zijn linkerbeen vanaf de enkel in het gips. Aan de ander viel niet direct te zien wat hem mankeerde, maar hij was kennelijk toch ziek, want hij droeg een overigens heel fraaie kamerjas. Het leek de heren allemaal niet zo te bevallen wat ze op de TV zagen. De man in de kamerjas schudde voortdurend met zijn hoofd en de ander mompelde dingen als: "Oh, oh, wat slecht" en "Hoe is het mogelijk".

"Hee, is er bridgen op de TV? Een derde man, die een groot verband om zijn hoofd had, kwam de kamer binnenlopen. Geïnteresseerd naar het scherm kijkend, pakte hij een stoel en zette zich naast de man in de rolstoel. Het gipsbeen keek opzij en begon breed te grijnzen: "van Schuppen, kerel, wat doe jij hier?". "Nee, maar, 't Hart, hoe bestaat het!"

De mannen schudden elkaar warm de hand. "En kijk eens wie er ook is!" Het hoofdverband draaide zich nieuwsgierig om: "Ruitenbergh!" De kamerjas was opgestaan en omhelsde de nieuw binnengekomene. "Hallo, makker" zei hij hees en nauwelijks verstaanbaar, kennelijk door emoties overmand.

"Jee, wat leuk om jullie hier te zien. Maar vertel eens, 't Hart, wat is er met je poot gebeurd?"

"Nou, dat is een heel verhaal. Zoals je weet heb ik tegenwoordig een vaste baan in het speelmateriaal van de Nederlandse Bridgebond. Best leuk werk; je wordt regelmatig gebruikt en je ziet veel verschillende mensen. Veel beter dan wat ik vroeger deed, bij die robbclub in Amsterdam. Steeds dat gezeur van die mensen na afloop van elk spel en altijd smijten met de kaarten, heel gevaarlijk voor een oude man als ik. Nee, wat ik nu doe bevalt me veel beter."

"Je zit anders nu wel mooi in het gips!"

"Ja, maar dat was toch eigenlijk een beetje mijn eigen schuld. Het was begin november toen het koffertje waarin ik zat naar Noordwijkerhout werd gebracht om te worden gebruikt voor de meesterklasse viertallen. Ik moest zaterdag vroeg in de middag aan de slag op spel 30 in de wedstrijd Aegon II-CPP. Het spel lag als volgt."

't Hart pakte pen en papier en begon te schrijven:

♠ 10 7 5	
♥ V B 8 4	
♦ H	
♣ A V B 8 6	
♠ V B 8 4 3 2	♠ A H 9 6
♥ 7 6	♥ A 10
♦ A 4 3	♦ 10 8 7 6 2
♣ 10 3	♣ H 2
♠ -	
♥ H 9 5 3 2	
♦ V B 9 5	
♣ 9 7 5 4	

Noord-zuid zaten de gebroeders Jansen, en oost-west waren Mulder-Rebattu. Zoals je ziet is het 4♥ voor NZ en kunnen OW heel goedkoop met 4♣ redden. Hoe het biedverloop was weet ik niet meer, maar uiteindelijk speelde Mulder als oost 4♣ ongedoubleerd. Piet Jansen kwam uit met een van mijn onderdanen, de ♡3. Ik zag dat er voor mij in dit spel geen rol van betekenis zou zijn weggelegd en knoopte een praatje aan met het charmante nichtje van Ruitenbergh, die ik al een tijd niet gezien had. Het spelen kon nog wel even duren, want Mulder is er de man niet naar om een contract zo maar voor een down af te geven. Ik zag uit mijn ooghoeken dat hij begon met drie rondjes troef, waarop Pietje vlot ♡2 en ♡9 weggooid, zodat ik nog wat dichterbij het ruitenvrouw-tje kwam te staan. Piet begon te piekeren over zijn derde discard. Ik hoop dat ie jou niet weggooit, zei ik gekscherend tegen haar. Ze giechelde en keek me guldig aan. Ik kreeg een aangenaam warm gevoel van binnen, maar plotseling werd ik beetgepakt en op tafel gesmeten! Piet Jansen had mij weggegooid! Ik was er helemaal niet op voorbereid en kwam precies verkeerd terecht op mijn enkel die knak zei. Ik verging van de pijn en ben na afloop van het spel meteen naar ziekenhuis gegaan. En het ergste is dat ik dat vrouwtje voorlopig natuurlijk niet meer tegen kom. Je begrijpt dat ik niet in zo'n beste stemming ben."

"Sjonge, kerel, wat een pechvogel ben je toch ook. Maar hoe liep dat spel eigenlijk af?"

"Nou, ♠ werd vervolgens gemaakt. Mulder speelde in slag 5 ♠10 van tafel voor de boer en de heer, toen ruiten naar de aas en weer klaveren. Noord pakte ♣V -hij had beter kunnen duiken- en incasseerde ♣V. En toen moest-ie in de dubbelrenonce spelen! Net goed. Had die stomme Piet Jansen mij maar niet weg moeten gooien."

"Ongelooflijk zeg," zei Van Schuppen, "er wordt toch wat afgeknoeid in de Nederlandse Meesterklasse. Weet je wat mij overkomen is? Eigenlijk precies het tegenovergestelde als jou. Geef die pen eens." Van Schuppen schreef geroutineerd een spel op:

N/NZ	♠ H 4	
	♥ H 9 7 5	
	♦ H 10 9 7 3 2	
	♣ 7	
♠ A V B 5		♠ 3 2
♥ 8 2		♥ V B 4
♦ B 8 6 4		♦ A V 5
♣ 10 5 4		♣ A H B 9 3
	♠ 10 9 8 7 6	
	♥ A 10 6 3	
	♦ -	
	♣ V 8 6 2	

"Dit is een spel van diezelfde zaterdag, later in de middag, uit de wedstrijd Hok-WAC. Bertens en van Besouw hadden als OW 3SA geboden en dat is kansloos omdat ♣V mis zit en ikzelf achter ♠AVB ben gedeeld. Als zuid met harten start is het sowieso down, maar ook bij een andere uitkomst komt de hartenswitch nog op tijd. Erik Kirchhoff kwam uit met ♠10 en daar was ik wel blij om, want dan was ik tenminste meteen uit de buurt van die dikke sigaar die Tammens altijd in zijn hoofd heeft. Ze zouden dat roken bij briden toch eigenlijk helemaal moeten verbieden! Afijn, Bertens legt in dummy natuurlijk ♣B en ik stap naar voren. Knal! Daar krijg ik me toch een klap van Tammens op m'n kop. Hier blijven, gromt-ie en in een beweging speelt hij ♣4 bij! Nou daar zat ik dan met een zware hersenschudding. En natuurlijk nooit meer een slag gemaakt. Bertens nam de klaversnit en kreeg toen een hartenswitch. Na drie rondjes harten stak hij over naar ♠10 en speelde ruiten naar de vrouw. Toen die hield incasseerde hij zijn slagen. Hij sloeg ♣A waaronder Tammens mij nijdig moest bijgooien. Plus 1 gemaakt. Net goed!"

"Als ze nu maar eens een beetje normaal willen doen, hè, die Nederlandse bridgers, misschien wordt het dan nog eens wat. Moet je zien daar op teletekst. WAC staat meer dan 100 IMP's voor tegen Studiecentrum. Brabanders die landskampioen worden. Stel je voor dat ze die jongens dadelijk als Nederlands team uitzenden. Dan blijven ze toch lachen in het buitenland? Weet je trouwens wat Ruitenbergs overkomen is?"

"Nee, maar die ziet er ook helemaal niet zo ziek uit. Ruit, kerel, je bent zo stil, vertel eens."

De man in de kamerjas wees naar zijn keel en fluisterde nauwelijks hoorbaar: "Mijn stembanden, mag niet veel praten!"

"Hij heeft z'n stembanden gescheurd, trouwens ook in die wedstrijd Hok-WAC waar jij het net over had. Schrijf het spel nog eens op, Ruit!"

Met zijn gezicht op onweer begon de ongelukkige Ruitenbergs te schrijven:

W/allen	♠ A H 6	
	♥ H B 9 4	
	♦ V 8 6 5	
	♣ H 10	
	♠ V 7 5 4	♠ B 10 9
	♥ 10 6	♥ A V 7 3
	♦ 10 9 7 4 3	♦ H B
	♣ 7 2	♣ A 5 4 3
	♠ 8 3 2	
	♥ 8 5 2	
	♦ A 2	
	♣ V B 9 8 6	

west	noord	oost	zuid
Kolen	Tammens	Lucassen	Kirchhoff
pas	1SA	pas	2♣
pas	2♥	pas	2SA
pas	3SA	allen	passen

Hij overhandigde het papier aan Van Schuppen en wees naar 't Hart van vertel jij het maar. "3SA door NZ, stevig geboden hoor!"

"Ja, zeg dat wel en op het eerste gezicht is het ook een kansloos parcours. Lucassen koos als oost voor de veilige en beste start van ♣B, genomen met het aas. Nu kwam ♠H, ♠10 overgenomen met de boer en klaver vrouw, die oost

nam het het aas. ♠10 kwam na, gedoken, en ♣9 voor de heer. Tammens stak over naar ♦A en in-casseerde de klavers. Dit was het eindspel:

♠ -	♠ -
♥ H B 9	♥ A V 7 3
♦ V 8	♦ H
♣ -	♣ -
♠ V	
♥ 10 6	
♦ 10 9	
♣ -	
♠ -	
♥ 8 5 2	
♦ 2	
♣ 8	

Op ♣8 deed west ♥6 weg en noord ♥9. Ruiten-berg zag wat er ging gebeuren en schreeuwde: Gooi mij weg, gooi mij weg. Lucassen dacht even na en plukte aan een hartje. Nee, nee schreeuwde Ruiten-berg, maar Lucassen luis-terde niet en gooide ♥3 weg. Tammens speelde nu ♦2 en legde klein in de hand. Ruiten-berg won zeer tegen zijn zin de slag en nu moest oost van zijn hartenvork naar de heer toe spelen. ♦V was de negende slag."

"Toch wel mooi gespeeld van die Tammens."

"Ja, okay, maar een kind kan die ingooi toch zien aankomen. De punten in het spel zijn nota bene helemaal uit te tellen. Oost moet maar hopen dat zijn maat inderdaad ♦109 heeft. Hoe dan ook, Ruiten-berg heeft er wel zijn stembanden mee verpest."

"Dat spel doet me trouwens denken aan die uitspraak van mijn Engelse oud-oom, weet je wel, in dat prachtige boek van Darvas en De V.Hart: It is extraordinary how many humans tend to cling to us high cards. Flattering, of course; but our real purpose is to be allowed to exert our power at the right moment. There is nothing more exasperating than to be treasured up by some well-meaning ass only in the end to be rendered impotent. It is an insult to one's kingship. Ik wou dat Tammens en Lucassen dat boek gelezen hadden en Piet Jansen niet, dan hadden we nu lekker thuis bij de open haard gezeten."

De kamerjas siste tussen zijn tanden om de aandacht te trekken en maakte schudgebaren met zijn handen.

"Ha, die Ruiten-berg zou wel een kaartje willen leggen."

"Goed idee, Ruit, laten we die TV maar afzet-ten en een vierde man zoeken."

Ruiten-berg stond op en drukte op een zoemer aan de muur. Een minuutje later klonk het vrolijk geklik van een paar damesschoenen in de gang en kwam een smetteloos gesteven ver-pleegster binnen stappen: "Heren, wat zit U

hier ongezellig in het donker. Ik zal de kerstboomlampjes eens aansteken....Goed, wat kan ik voor U doen?"

"Ah, zuster Van der Sterre. Nou, het is niets ernstigs hoor, maar wij zijn hier met drie kon-ningen uit het kaartspel toevallig bij elkaar en we zouden zo graag zelf eens een spelletje bridge spelen. Weet U misschien voor ons hier in het ziekenhuis een vierde man?"

"Sja, bridgen he zei U. Misschien dat een van de doktoren zin heeft, maar die hebben het meestal druk of ze zijn er niet. Eens pieke-ren. Wacht eens, koningen zei U he? Er is hier pas een koning binnengebracht!"

"Weet U zeker dat U niet een van ons be-doelt?"

"Nee, U ken ik wel. Het was op een andere afdeling. Een collega'tje vertelde het me. Het was een oude man met een baard en een heel voornaam voorkomen."

"Van Klaveren!" riepen de drie koningen in koor. "Waar ligt-ie dan?"

"Ik weet het niet zeker, maar ik dacht op de Maria-afdeling. Weet U wat, gaat U maar met mij mee."

Opgetogen stonden Van Schuppen en Ruiten-berg op. "Kom mee, 't Hart, ik duw je wel" en met z'n drieën volgden ze zuster Van der Sterren door de gangen van het hospitaal.

De Maria-afdeling bleek aan het andere eind van het ziekenhuis gelegen te zijn. Bij het passeren van de kapel stopte de zuster even. Er klonk een bibberig "Stille nacht, heilige nacht" uit de kelen van de aanwezige gelovigen. In de achterste bank draaide iemand zich om en toen hij de drie voorname mannen ont-waarde, stootte hij zijn buurvrouw aan. "De drie koningen!" fluisterde hij. Snel liep zuster Van der Sterre door. "Kom heren, voor-dat we de dienst verstoren."

Even later bereikten ze het Maria-paviljoen.
"De man die ik bedoel ligt op de intensive care, maar hij mag wel bezoek hebben. Hier we zijn er al."

"Het is 'm, Van Klaveren" juichte 't Hart.

Helemaal alleen in een kille kamer lag een oude man aan de monitor. Hij zag bleek, maar toen hij zijn drie oude makkers herkende fleurde hij op: "Nee maar, 't Hart, Van Schuppen en Ruitenbergh, wat een verrassing!"

"Nou heren ik laat U verder maar alleen" en de zuster ging er gauw vandoor.

Het weerzien was warm en hartelijk. "Vertel eens, Klaaf, waarom lig je hier?" vroeg Van Schuppen.

"Lichte hartaanval. Ik geloof dat het allemaal wel meevalt maar ze willen me toch nog een tijdje ter observatie hier houden."

"Maar hoe is dat dan zo gekomen joh? Je rookt niet en je drinkt niet en je wandelde en fietste toch nog altijd regelmatig?"

"Ja inderdaad, ik ben eigenlijk kerngezond. Het is een kwestie van stress in m'n werk. Ik had twee weken geleden dienst in de Overgangsklasse of Eerste Divisie hoe je het ook noemen wilt, en wat je daar soms meemaakt, niet te filmen."

Ruitenbergh sloeg verschrikt een hand voor z'n mond. "Oh oh, de overgangsklasse" sprak hij hees, "Wat erg voor je."

"Nou ja het valt soms wel mee, maar op een gegeven moment werd het te dol. Ik was in Nuland actief bij de wedstrijd tussen Star I en ik geloof BC'70. Het kan ook Goirle geweest zijn. In elk geval een van die Brabantse teams. Stel je voor het volgende spel:

W/allen ♠ V 7 3
 ♡ A 9 5 2
 ◇ 8 7 6 4
 ♣ 10 5

♠ A B 10 9 4
 ♡ 8 4
 ◇ A 3
 ♣ V B 7 3

♠ 8 5 2
 ♡ H B 7
 ◇ H V
 ♣ A 9 8 6 4

♠ H 6
 ♡ V 10 6 5
 ◇ B 10 9 5 2
 ♣ H 2

west	noord	oost	zuid
1♠	pas	2♣	pas
3♣	pas	3♠	pas
4◇	pas	4♠	allen passen

Noord zat voor Star Lodewijk Tielens en hij vond de prachtige uitkomst van ♡2. De leider kon niet vermoeden dat hij geëetst werd en legde de boer voor de vrouw. Het contract is nu down want NZ maken nog een vaste schoppenslag, ♡A en mijn persoontje. Maar wat gebeurt er, zuid denkt even na en speelt zonder blikken of blozen ♣2 na!"

"Welke idioot deed dat nu weer?"

"Dat was Toine van Hoof, je weet wel die af en toe van die stukjes in het bridgeblad schrijft. Hij speelt geen competitie meer, maar valt af en toe bij Star in. Nou, en dat heb ik geweten zeg."

"Gut, maar dat is toch niet zo'n slechte speler. Waarom speelde-ie nou klaver na?"

"Wel, weet je wat-ie dacht? West heeft vrij sterk geboden en moet iets hebben als:

♠ A V B x x
 ♡ x x
 ◇ A x
 ♣ V B 10 x

In zijn ogen zou het contract, ondanks die goede uitkomst, altijd gemaakt zijn. De leider zou zowel in schoppen als klaver snijden en thuis zijn, tenzij... Hij verleid kon worden om af te zien van de schoppensnit. En hoe kon dat? Door hem te laten denken dat ♣H goed zat en dat er een introever dreigde. Dus speelde hij ♣2 na en toen moet ik die hartaanval hebben gehad."

"Ongelooflijk zeg, en het spel werd natuurlijk nu vlot gemaakt."

"Nu, dat zal ik je vertellen. De leider legde wat verbaasd kijkend ♠B die hield, stak over naar ◇H en speelde schoppen naar de 9 voor de vrouw. En nu kwam Tielens weer heel goed met ♣10 na. En wat denk je die Brabander doet?"

Hij duikt op tafel, in de vaste overtuiging dat zuid een singleton klaver had en toch zou gaan troeven. Liever 1 down dan 2 hoorde ik de sufferd denken. Dus Van Hoof legt grijnzend mij op tafel en speelt gauw harten na voor 1 down. Je begrijpt dat ik het toen niet meer had van de zenuwen. En die Van Hoof lachen natuurlijk en opscheppen over het geïnspireerde tegenspel. Bah! Wee z'n gebeente als ik 'm nog eens tegenkom."

De monitor aan het bed van de oude man begon nerveus te piepen en de oscilloscoop vertoonde opeens een heel onregelmatig patroon.

"Rustig nou maar, Klaaf, wind je niet op, dat is nergens goed voor. Bovendien moet je als liefhebber van het bridgespel toch wel bewondering hebben voor het inventieve tegenspel. Had het spel gezeten zoals Van Hoof dacht, dan had hij nu de Bols brilliancy prijs gehad, nietwaar."

"Ach wat, laat die jongens toch normaal doen. En als ze een keer een geintje uithalen, dan toch zeker niet met oude mannen zoals wij!"

"Over Bols gesproken," viel 't Hart in, je hebt zeker niks onder de kurk he?"

"Jawel, dat zul je niet geloven, want ik drink zelf nooit, maar gisteren kreeg ik toevallig bezoek van mijn jongste kleinzoon en die bracht een fles whisky mee. Hij moet ergens onder m'n bed staan. Heeft trouwens een prachtige baan, die jongen, over twee weken zit-ie bij het Statenbank-toernooi met allemaal sterren vanuit de hele wereld. Tja, wij worden te oud voor die dingen."

Van Schuppen had de fles gauw gevonden. "Ach, wat maakt het uit. Kom jongens, laten we een kaartje leggen."

En zo werd het toch nog gezellig.

© Star Magazine 1986

5 MINUTEN PROBLEEM deel III

♠ A 9 6 3 2
♥ A H 8 5
♦ 7
♣ A 5 2

♠ H 10 8
♥ V B 4 3 2
♦ A H
♣ A 5 2

Nu de troeven 3-1 zitten kunnen de schoppen niet vrijgetroefd worden door gebrek aan entrees in de noordhand.

Deblokkeer ♠ 10 uit de hand voor het geval er een schoppensnit genomen moet worden (oost heeft dan ♠ V of B sec, 3 hartens, 7 ruitens en 2 klavers) en troef in dummy.

Een snit blijkt echter niet meer nodig te zijn als na het afspelen van ♠ H en de resterende troeven west met ♣ V en ♣ V-derde in dwang komt.

Het hele spel:

♠ A 9 6 3 2
♥ A H 8 5
♦ 7
♣ A 5 2

♠ V 7 5
♥ 7
♦ V 10 5 4
♣ V 10 8 6 3

♣ B 4
♥ 10 9 6
♦ B 9 8 6 3 2
♣ H 9

♠ H 10 8
♥ V B 4 3 2
♦ A H
♣ B 7 4

Opgemerkt dient te worden dat zuid tegen een alerte oost, die ♠ H deblokkeert, 6 hartens niet kan maken.

KRYPTOGRAM

Emmy van Houten/Pim de Voogt

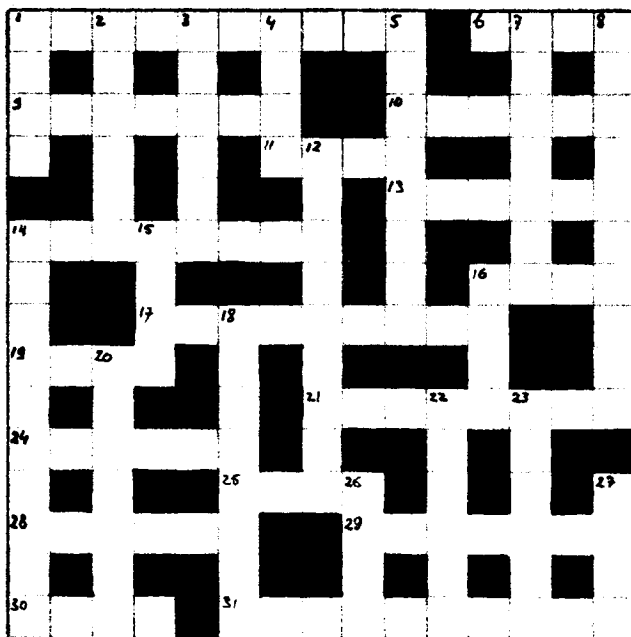

HORIZONTAAL

1. is gauw vol (10)
6. boombewoners (4)
9. plant waar een dier mee kan horen (7)
10. franse act (6)
11. waar je een wapen bewaart? (4)
13. oplettende blik (6)
14. niet bot en niet stom (8)
16. goed voor de keur (4)
17. van schrik een schaapje worden (9)
19. wel canape maar geen conventie (4)
21. van makkers onder elkaar? (8)
24. krijg je voor manche en slem (6)
25. halve gare, dat je daar aan mee doet (4)
28. van zo'n belediging word je beroerd (6)
29. van heinde en verre aanbieden (7)
30. vrouwelijk gereedschap (4)
31. geestelijken van niveau (10)

VERTIKAAL

1. uitgezakt beest (4)
2. zowel uit als in naam van (6)
3. toon je niet aan de bridgetafel (4)
4. een van de kernen van ons spel (4)
5. patroon dat tot inzicht leidt (8)
7. tot slot een extraatje (7)
8. prachtig dood en verderf zaaiend (10)
12. als je iets zo vastmaakt, is het nog niet klaar (9)
14. groenstrookje? (10)
15. deze vloed maakt alles anders vaal (4)
16. beest in de grond (4)
18. attriboot van vele bridgers, waar de anderen last van hebben (8)
20. met glas oplichten (7)
22. kies je als verstandig koopman voor je geld (6)
23. waar James zich in hult (6)
26. is meestal eerst hoog en dan laag (4)
27. 21.

De race (?) werd deze keer gewonnen door mevrouw Merkestein: binnen een week de juiste oplossing. Ans Zijp en Hans Verboom waren nauwelijks later. Waar blijft overigens de rest? Af en toe de grijze cellen blootstellen aan iets anders dan een ingewikkelde squeeze of een relay-biedverloop is een bewezen goede training voor denksporters; kryptokronkels halen die onontwarpbare bridgeknopen zo weer uit het brein.

De goede oplossing van het kryptogram uit STAR Magazine nr.29:

Horizontaal: 5:gezeik; 8:opheffen; 9:hierom; 10: poliepen; 11:stuurs; 12:pimpelmees; 14:uitgave; 16: slempen; 20:raaskallen; 22:infaam; 24:slachten; 25: straat; 26:schroten; 27:flanel

Vertikaal: 1:oppositie; 2:geniepig; 3:afspel; 4: inenten; 5:gehussel; 6:zeelui; 7:ivoor; 13:bezege- len; 15:vermetel; 17:molshoop; 18:bassist; 19:ba- naan; 21:kracht; 23:netel

... IS GAUW VOL...